

געזילת השם יתברך

פרק כג-כד

• ויחי •

אין די פרקים ווערטן ערקלערטן:

ווײַ אָזֶה דער צדיק חנוך אִיז דערהויבּן גַּעֲוָאָרָן אֵין
הַיְמָל אָוֹן אִיז גַּעֲוָאָרָן דער מְלָאָךְ מְטַיִּיט. - דער
מענטש דָּאָרָף מְתַפְּלֵל זַיִן אָוִיףּ יַעֲדָר זָאָץ, סַיִּיד
בְּאַדְעָרְפָּעָנִישׁ פָּאָרָן גּוֹף אָוֹן סַיִּיד פָּאָר דָּעָר נְשָׁמָה, וּוַיְיַלְלֵ
אַלְעָס וּוַעֲנְדָעֵט זִיךְּ אִין תְּפִילָה. - דִּי גַּעֲשִׁיכְטָע מִיטּ רִי
אַבְנָר, דָּעָר תְּלִמְדִיד פּוֹן רַמְבָּן זַיִל, וּוֹאָס דִּי תְּפִילָה פּוֹן
זַיִן רַבִּין הָאָט אִים גַּעֲהָאָלְפֵן תְּשׁוּבָה טָהָרָה אָוֹן הָאָבָן
אֵטְיַילְוּוֹיְיזָע כְּפָרָה. - דִּי וּוַיְכִטְיְגִיקִיט פּוֹן דָּאוּעָנָעָן
אִין שָׂוָהָל.

דִּי וּוַיְכִטְיְגִיקִיט פּוֹן טְרָאָכְטָן דְּבָרֵי תּוֹרָה וּוֹעֵן מִגְיָאִיט
אַוְיָפּן וּוֹעֵג. - זִיךְּ דָּעָרְוּוֹיְטָעָרָן פּוֹן וּוַיְסִטְעֵעָר עַרְטָעָר
וּוֹאָס זָעָנָעָן גַּעֲשָׁתָאָנָעָן לִיְדִיגּ מָעָר וּוַיְזִיבְנֵי אָרָר. - דָּרְיָי
טָעָמִים פָּאָרוּוֹאָס אֵחָזֶה וּוַעֲרֵט חָרוֹב. - דִּי
שְׁעַנְדְּלִיכְקִיט פּוֹן קְמַצְנּוֹת אַדְעָר פְּזָרְנוֹת. - דָּעָר חִזּוֹב
פּוֹן שְׁטִיכָן עַרְלִיכָּעָרְיְמָעְלִילִיט.

דָּעָר "פְּרִי-מָגְדִּים" זַיִל, שְׁרִיבִיטָה: "קָבְּ הַיְשָׁרָה", אַלְעַבְנָס-וּוַיְכִטְיָג
סְפָר, וּוֹאָס הַיְלִיט דִּי נְשָׁמָה אָוֹן גּוֹף. אַלְעַזְיָנָע וּוַעֲרָטָעָר זָעָנָע
דוּרְכְּגָעָטָרָא אָוֹן מוֹסָר. עַס הַעֲלָפְט סַיִּיד דָעַם תְּלִמְדִיד חַכְםָ אָוֹן סַיִּיד
דָעַם דָוְרְכְשְׁנִיטְלִיכָן אִיד אָוֹן סַיִּיד פְּרוּעָן".

אינה אלט

פון פרקים כג-כד

- א. אין דעם פרק וווערט ערקלערט : ווי איזו דער צדיק חנוך
אייז דערהויבן געוואָרן איין הימל אוון אייז געוואָרן דער
מלאָך ווּאָס וווערט אַנגערופֿן מיט'יט . - דער מענטש דארף
מהפלל זיין צום אויבערשטען אויף יעדער זאָק גורייסע אוון
קלינע, סיִ די באַדערפֿענישן פֿאָרנו גוּפֿ אָוּן סיִ די
באַדערפֿענישן פֿאָר דער נשמה, ווילל אלעס ווונדעט זיך אַין
תפֿילה . - די געשיכטע מיט ר' אַבְנָר, דער תלמיד פון רמביין
ז'יל, ווּאָס די תפֿילה פון זיין רבּין האָט אִים געהאלפֿן ער
זאָל תשובה טוחן אוון האָבן אַ טילוּוּיּוּזע כְּפָרָה . - די
ווּכְטִיגְקִיטּוּס פֿוֹן דְּאוּוּנָעָן אַין שׂוֹהֵל .
- ב. ווּאָס טוט דאָ אַ מענטש ווּאָס ער אייז געבעוּרָן פֿוֹן אַ פרְוִי,
וואָס קומטּ פֿוֹן אַ טִּיפֿה סְרוּחָה, אָז ער זאָל זוֹכָה זִין
אַרוֹפֿצְוֹגִין אַין די הוֹיכָע הַימְלָעָן צוּ בְּאַדְיָינָעָן צוֹוִישָׁן אָוּנוּ חַ
- ג. דער דְּזִוְיגָעָר מענטש, חַנּוּך, אַיז בְּיִגְעַשְׁתָּאָנָעָן דעם נְסִיּוֹן
אוון האָט גַּגְלוּבִּיטּ אַין מִיּוֹן גְּרוּיִיסָן כְּבָוד .
- ד. מְהַאֲטָה פֿאָר מִיר גַּעֲפָנֶטּ צוֹוִי מִילְיאָן מִיטּ זִיבָן הַוְּנְדָעָרֶטּ
טוֹזִינָטּ טוֹיעָרָן פֿוֹן : חַסְד, בִּינָה, לְעָבָן, לִיבְשָׁאָפּט, גְּבוּרָה,
תּוֹרָה, פְּרָנָסָה אוון יְרָאָת חַטָּא .
- ה. באַשְׁיִינָטּ גַּעֲוָאָרָן מִיטּ די אַלְעָ גִּיטָּע גַּעֲלִיבְטָעָן מְצֻוֹת, מְעָרָ
פֿוֹן אַלְעָ מענטשָׁן .
- ט. השִׁיִּית האָט מִיךְ באַשְׁטִימָט אַיבָּעָר אַלְעָמָעָן ווּאָס דער
מענטש דארף, דְּאָס אַיז תּוֹרָה, יְרָאָה, חַכְמָה אוון פְּרָנָסָה .
- ט. אַלְעָ תפֿילָות פֿוֹן אִידְן גִּיְעָן אַזְוָרָךְ דעם מְלָאָךְ מִיטּ'יט .
- ח. אָז מְעָן בְּעַטּ עַרְנָסֶטּ הַעֲלָפְּטָה דער אוּבְּעַרְשָׁטָעָר,
אַיבְּרַצְׂדְּרִיּוּן די שלעכְטָעָן מִידָּות צָום גּוּטָן .

- ט. השיעית איז מזכה דעת מענטש וואס איז מתפלל צו אייז
מייטן גאנצן הארץ, ער זאל בעטן אויך פאר אנדערע..... י
- ג. אפשר וועט ער געפינען אַ פֿאַסְיגֿעַ צִיּוֹת אֶזְהַיִּת וּוּעַט
ארײַנְגַּבָּן אֵין זִיְּעַרְתָּ אַרְץְׁ זַיִּהְ זָאַלְןְ תְּשׁוּבָה טֹהָרָן..... יא
- יא. די מעשה פונעם רמביין ז"ל מיט זיין תלמיד ר' אַבְּנָר..... יא
- יב. אַבְּנָר הַאֲטָט גַּעֲנוּמָעָן אַ חַזְירָ אִים גַּעֲטוּיטִים, אַפְּגַּעַקְאַכְּטָ אָזְן..... יא
- יג. ער האט זיך מיט אַזְוִי לאָגָן מְפַלְּפָל גַּעֲוָעָן בֵּין דָעַר
רַמְבַּיִּן הַאֲטָט מְדֻחָה גַּעֲוָעָן אָז ער האט עַוְּבָר גַּעֲוָעָן אַזְוִי
פִּינְפִּינְ לְאוֹין..... יב
- יד. צוֹלִיב אַ הרְהָרָה נַאֲךְ זִיְּן רַבְּיִן אַזְוִי דָעַר תַּלְמִיד גַּעֲוָאָרָן אַ
כוֹפֶּר..... יב
- טו. אַלְעַ פַּאַסְיְּרוֹנְגָּעָן זַעֲנָעָן מְרוֹמָז אֵין פְּרַשְׁתַּה אַזְיָּנוֹ..... יב
- טז. די דְּרִיטָע אַותְּיוֹת פָּוָן דָעַם פְּסָוק זַעֲנָעָן די רַאֲשִׁי תִּבוֹת "רַי"
אַבְּנָר"..... יג
- יג. אַוְיִבְּ ער וּוּעַט תְּשׁוּבָה טֹהָר וּוּעַט ער האַבָּן אַ תִּיקְוָן אָוֹן אַ
היַילְוָנְגִי..... יג
- יג. דָעַר תַּלְמִיד זָאַל כָּאַטְשָׁ האַבָּן אַ טִּילְוִוִּיזָׁע כְּפָרָה אַזְיָּן
זַיְעַנְעַ עַבְּרוּת..... יג
- יט. דָעַר תַּלְמִיד אַזְוִי גַּעֲקוּמָעָן צָוָם רַמְבַּיִּן אֵין חִלּוּם, אָוֹן האַטָּט
אִים מְחַזִּיק טֹבָה גַּעֲוָעָן..... יד
- כ. אַזְוִי וּוּי דָעַר טִיכָּךְ בְּרַעֲנֶגֶט דָעַם מענטש פָּוָן טּוֹמָאָה צָוָם
טהָרָה, אַזְוִי אַזְוִיךְ זַעֲנָעָן די בְּתֵי כְּנִסִּוּת מְתַהָּר דָעַם מענטש..... יד
- כא. די פְּגָמִים אָוֹן פְּלַעַקְוָן וּוּאָס ער האַט גַּעֲמָאָכָט מִיט זַיְעַנְעַ
זַיְנְדָן, וּוּרְעַן גַּעֲרִינִינִיקָט אָוֹן וּוּיִיס..... יד
- כב. דָעַר אַוְיִבְּעַרְשְׁטָעָר מִיט זִיְּן רַחְמָנוֹת וּוּעַט אַנְגַּעַמָּעָן זִיְּן
נְשָׁמָה אֵין דָעַר צִיּוֹת וּוּעַט ער וּוּעַט שְׂטָאַרְבָּן אָוֹן ער וּוּוִיט
קוּמָעָן פָּוָן פְּרִידְזָן צָוָם פְּרִידְזָן..... טו
- כג. די מְדָה פָּוָן צְדִיק, אָוֹן דָאָס גַּעֲרַעַטְיִקְיִיט וּוּעַט פָּאַר זִיר
שְׂטִיִּין..... טו

כד.	דער מענטש ווֹאָס פַעֲדָעֶרט אַדְעֶר שְׁפָעַטִינְגַט זִיךְ צּוֹ גַיְין אֵין גַאַס ווֹעַן עַס זַעַנְעַן נִישְׂטָא קִיּוֹן מַעֲנְטְשָׁן, זָאַל זָאַגְן דַי פְּסוֹקִים "הַשְׁלָךְ עַל הַיְהֹבֵךְ" וּגוֹי, אָנוּ "גּוֹל עַל הַדָּרֶךְ" וּגוֹי'.....
ז'	זָאַגְן "תְּפִילַת הַדָּרֶךְ" פָּאָרְן גַיְין אֵין ווֹעַג.....
י'ז	כָה. זָאַגְן תְּפִילַת הַדָּרֶךְ פָּאָרְן גַיְין אֵין ווֹעַג.....
י'ח	כו. פְּזָרְנוֹת אַיְבָעָר דַי מָאָס אַיְזָק נִישְׂטָ גּוֹט.....
י'ט	כז. דער מענטש זָאַל מַתְפָּל זַיִן תְּפִילַת הַדָּרֶךְ אַיְדָעָר עַר גִּיטָּא אָרוֹיסָאֵין ווֹעַג.....
י'ט	כח. אַיְדָעָר דער מענטש גִּיטָּאָרוֹיסָאֵין ווֹעַג אַרְיָין מוֹז עַר נֻמְעָן עַרְלְוִיבָעָנִישׁ פָוּן זַיִן הַאָר.....
י'ט	כט. ווֹעַן אַיְזָק בֵּין אַרוֹיסְגָּעָנְגָעָן אֵין ווֹעַג אַיְזָק נָאָךְ נִישְׂטָ גְּעוּוֹן דַי צִיטָּא צּוֹ דָאָוּעָנָעָן אָוָן לִיְעָנָעָן קְרִיאַת שְׁמָעָ.....
כ	ל. דער ווֹאָס הַאָט עַבְירָות דַאָרְף זִיךְ פָּאָרְכָּטוֹן, אַבָּעָר מִיר דָאָרְפָּן זִיךְ נִישְׂטָ פָּאָרְכָּטוֹن.....
כא	לא. דְּרִיְיָ טָעָמִים פָּאָרְוָאָס אַהֲזָז וּוּעָרָט חַרְבוֹן חַיּוֹ.....
כב	לב. בַּיִם בּוֹיָעָן אַהֲזָז מוֹז מַעַן אַרוֹיסְזָאָגָן מִיטָּן מוֹיל אָז מַעַן בּוֹיִט דָאָס אַהֲזָז פָּאָר דָעַם אַוְיְבָרְשָׁטָ�ס וּוֹעַגְן, צּוֹ טָהָן דָאָרְטָ מַצּוֹת אָוָן מַעְשִׁים טָוּבִים.....
כג	lag. אַהֲזָז ווֹאָס וּוּעָרָט גַּעֲבּוּיט פָּאָר לִיצְנָוֹת אָוָן אַנְדָעָרָע עַבְירָות, רַוְחַת דָאָרְטָ דַי סְטָרָא אַחֲרָא רַחַ"ל.....
כג	לוֹד. דער עַנְיָן פָוּן נְגָעִים ווֹעַן אַיְזָן הַאָבָן גְּעוּוֹאַוִינָט אֵין אַרְץ יִשְׂרָאֵל.....
כד	לה. בַּיִם בּוֹיָעָן אַהֲזָז זָאַל מַעַן צְוָעָרְשָׁט אַנְגְּרִיָּטָן אָנוּ אַרְטָ צּוֹ לְעַרְנָעָן אָוָן וּוֹאָן צּוֹ הַאָלָטָן דַי סְפָרִים.....
כז	לוֹ. בְּכָל דָרְכִּיךְ דַעַהוּ.....
כח	לוֹז. תְּפִילָה צָוָם אַוְיְבָרְשָׁטָן אָז מַעַן זָאַל הַאָבָן הָאָרֶץ פָוּן רַחְמָנוֹת.....
כז	לח. דער עַוְשָׁר ווֹאָס הַעֲלָפֶט נִישְׂטָ דַי אַרְעַמְלִיטָ, גִּיטָּ פִּיס אָוָן כוֹחַ פָּאָר דָעַם נַחַשְׁ קְדָמוֹנִי.....

פרק כג

אין דעם פרק וווערט ערקלערט: ווי איזוי דער צדיק חנוּך אייז דערהויבן געווואָרַן אִין הִימֶל אָוֹן אֵיז גַעֲוָאָרַן דַעַר מְלָאָכ ווּאָס ווּעַרְט אָנְגַעַרְפָּן מְטַיְּט. - דַעַר מְעַנְטָשׁ דָאָרַף מְתַפְּלָל זַיְינָן צָוָת אַוְיבַּעַרְשָׁטָן אָוִיף גַוְרַף אָוֹן סִיִּדְיָה בַּאֲדֻעְרָפְעָנִישׁ פָאָר דַעַר בַּאֲדֻעְרָפְעָנִישׁ פָאָרַן גַוְרַף אָוֹן סִיִּדְיָה בַּאֲדֻעְרָפְעָנִישׁ פָאָר דַעַר נְשָׁמָה, ווַיַּיְלַאֲלָעַס ווּעַנְדָעַט זַיְיך אִין תְּפִילָה. - דַי גַעַשְיכְטָע מִיט ר' אַבְנָר, דַעַר תַּלְמִיד פָוּן רַמְבָּן זַיְל, ווּאָס דַי תְּפִילָה פָוּן זַיְין רַבִּין הָאָט אִים גַעַהְאָלָפָן עַר זָאָל תְּשׁוּבָה טַוְהָרָן אָוֹן הָאָבָן אַ טַיְלוּוּוּיְזָע כְפָרָה.

די ווַיְכִתְגִּיקִית פָוּן דָאוּעַנְעָן אִין שָׂוָהָל.

א. **איתא בברייתא**, עס שטייט אִין דַעַר בְּרִיתָה פָוּן רַבִּי יִשְׁמָעָאֵל כָהֵן גָדוֹל (פרק הילכות ה, ח), מטטרוֹן דַיְעָר שֶׁר הַפְנִים הָאָט מִיר גַעַזְגַט: ווֹעֵן דַעַר אַוְיבַּעַרְשָׁטָר הָאָט מִזְרָח גַעַוְאָלֶט אַרוֹפְּנָעָמָעָן אַוְיבָּן אִין דַי הִימְלָעָן, הָאָט עַר אָז מִיר גַעַשְיכְט דַעַם שֶׁר עַנְפִיאָל, אָזָן עַר הָאָט מִזְרָח גַעַנוּמָעָן פָוּן צְוִוִישָׁן דַעַם גַעַנְגָעָן דָוָר אָנוֹשׁ, פָאָר דַי אַוְיגָן פָוּן אָלָעָן מְעַנְטָשָׁן, אָזָן עַר הָאָט מִזְרָח גַעַמְאָכָט רַיְטָן אָוִיף אַ גַרְוִיסָן אַדְלָעָר, אָזָן מִיט אַ רַיְטוֹוָאָגָן אָזָן פַעַדר פָוּן פַיְיעָר, אָזָן מִיט דַי אַוְיבַּעַרְשָׁטָר מִשְׁרָתִים הָאָט עַר מִזְרָח אַרוֹפְּגַעַפִּירָט בֵּיז צַוְיָה שְׁכִינָה צַו בָּאַדְיָינָעָן אַוְיבָּן אִין הִימָל.

וּאָס טוֹט דָאַ מְעַנְטָשׁ ווּאָס עַר אֵיז גַעַבְוִירָן פָוּן אַ פַרְוִי, ווּאָס קּוֹמֶט פָוּן אַ טִיפָה סְרוֹחָה, אֵיז עַר זָאָל זַוְחָה זַיְין אַרוֹפְּצָוְגָיִן אִין דַי הַוִּכְעָד הִימְלָעָן צַו בָּאַדְיָינָעָן צְוִוִישָׁן אָנוֹן.

*) דַאָס אֵיז חָנוּך ווּאָס ווּעַרְט דַעְרָמָאנְט אִין חָומְשׁ אָז עַר אֵיז אַרוֹפִף אִין הִימָל גַל לַעֲבָדִיגְעָרָהִיט.

ב. וכיוון שהגעתי, אונז איז איד בין שווין געומען אין היכל ארין צו דעם ארט פון די חיות הקודש אונז די אופנים אונז כרובים אונז די גלגלים פון דער מרכבה, אונז די פיערדיגע מלכים וואס זי פארברענצען פיעיר האבן דערשמעקט מיין ריח פינט טויזנט אונז דריי הונדערט אונז זעכציג ריבוא מייל וויט, האבן זי געזאגן: רבונו של עולם, וואס טוט דא א מענטש וואס ער איז געבורן פון א פרי, וואס קומט פון א טיפה סרוחה, איז ער זאל זוכה זיין אroiפציגין אין די הויכע הימלען צו באידנען צוישן אונז, די מלאכים וואס זענען אויטגעעהקט פון פיעיר?

דער דָּזִיגָּעֵר מענטש, חַנוֹךְ, אֵיז בִּיגַעַשְׁתָּאנָעָן דָּעַם נְסִיּוֹן אוֹן הָאָט גַּעֲלוֹבִיט אַיִן מֵיַּן גְּרוֹיִיסָן כְּבוֹד

ג. והשיב להט, האט דער אויבערשטער ברוך הוא זי געעו טפערט, מיינע באידנערס אונז מיין מליטער, מיינע כרובים, מיינע שרפים, מיינע גלגלים, זאל איך דאס נישט פאַרדֶרֶיסֶן, זוַיִּיל אלע מענטשן האבן פאַרְלִיקְנַט מיך אונז מיין גרויסע מלוכה, אין זענען נאָכְגַּעַגְּנָגָעָן נאָך דאס גָּלוֹסְטוֹנָגֶן פון הארץ אונז האבן געדינן עבודה זורה אונז האבן אַפְּגַעַתּוּהָן מיין שכינה פון צוישן זי, אַבְּצָר, דער דָּזִיגָּעֵר מענטש, חַנוֹךְ, אֵיז בִּיגַעַשְׁתָּאנָעָן דָּעַם נְסִיּוֹן אַיִן גַּעֲלוֹבִיט אַיִן מֵיַּן גְּרוֹיִיסָן כְּבוֹד.

מִהָּאָט פָּאָר מִיר גַּעֲפָנֶט צְוּוֹיִי מִילִּיאָן מִיט זִיבָן הַוּדָעָת טוֹזִינְט טַוִּיעָרָן פָּוּן: חַסְדָּ, בִּינָה, לְעָבָן, לִיבְשָׁאָפֶט, גְּבוֹרָה, תוֹרָה, פְּרָנָסָה אַוְן יְרָאת חַטָּא

דער אויבערשטער ברוך הוא האט מיך (חנוך) געומען אונז ד אט פָּאָר מִיר גַּעֲפָנֶט 600 טוֹזִינְט טַוִּיעָרָן פָּוּן חַסְדָּ, אַוְן 300 טוֹזִינְט טַוִּיעָרָן פָּוּן בִּינָה, אַוְן 300 טוֹזִינְט טַוִּיעָרָן פָּוּן לְעָבָן אַוְן 300 טוֹזִינְט טַוִּיעָרָן פָּוּן לִיבְשָׁאָפֶט, 300 טוֹזִינְט טַוִּיעָרָן פָּוּן גְּבוֹרָה, 300 טוֹזִינְט

טוייערן פון תורה, 300 טויזנט טוייערן פון פרנסה, אונ 300 טויזנט
טוייערן פון יראת חטא.

באשינט געוואָרַן מיט די אַלע גוטע באַליבטָע מצות, מער פון אַלע מענטשָׁן

ד. ומאותה שעה, אונ פון יגען צייט אָן און וווײַטער האָט דער
אויבערשטער פֿאָר מיר געמערט חכמה אויז
חכמה, בינה אויף בינה, אונ דעת אויף דעת, אונ דערבאָרימקִיט אויז
דערבאָרימקִיט, אונ שטָּארקִיט אויף שטָּארקִיט, אָן כה אויף כה, אָן
לויטערקִיט אויף לויטערקִיט אָן שיינקִיט אויף שיינקִיט, אָן תורה
אויף תורה, אָן לְיבַשָּׁאָפֶט אויף לְיבַשָּׁאָפֶט, אָן חסֵד אויף חסֵד, אָן
גָּלוֹסְטִיגְקִיט אויף גָּלוֹסְטִיגְקִיט, אָן עֲנוּהָ אויף עֲנוּהָ, אָן שיינקִיט
אויף אַ שִּׁין גַּעַשְׂטָּאָלֶט, אָן לוֹבָ אַ אויף לְיבַשָּׁאָפֶט, אָן אֵיךְ בֵּין
עהערליךִט אָן באַשִּׁינְט גַּעַוְאָרַן מיט די אַלע גוטע אָן גַּעַלְיבְּטָז
מדות מער פון אַלע מענטשָׁן.

השיַׁיַּת האָט מֵיךְ באַשִּׁינְט אַיבָּעָר אַלעַמְּעָן ווּאָס דָּעָר מענטשָׁן דָּאָרֶף, דָּאָס אֵיז תורה, יְרָאָה, חִכְמָה אָוּן פְּרָנְסָה

ה. ואחר כל, אָן נָאָךְ די אַלע מידות האָט דער אויבערשטער ברוֹזָה
הוא גָּלְעִילִיגְט זִיִּין האָנט אויף מִיר, אָן האָט מֵיִזְרָעָל
געבענטשָׁט מיט 500 טויזנט אָן 360 ברוכות, אָן אֵיךְ בֵּין גַּעַוְאָרַן
דערהויבָּן אָן גַּעַשְׂטָּאָרְקֶט אַזְוִי ווִי די לענג אָן ברִיטָה פון דער ווּעלְט,
און ער האָט אויף מִיר גַּעַברעַנְגֶט 72 פְּלִיגָּל, 36 פָּוֹן אַיִּין זִיְּט אָן 36
פָּוֹן דער אַנדְרָעָר זִיְּט, אָן יְעַדְרָעָר פְּלִיגָּל אַיז אַזְוִי גְּרוֹזִיס ווִי די גָּאנְצָע
וּוּעלְט, אָן ער האָט מִיר גַּעַגְעַבָּן 500 טויזנט אָן 360 אוֹיגָן, אָן
יעַדְעָאָוִיג שִׁינְט ווִי אַ גְּרוֹסָע לִיכְטָט, אָן ער האָט נִישְׁט אַיבָּעָר גַּעַלְאָזָן
קִיְּין שָׁוָם לויטערקִיט ווּאָס אֵיז אַין אַלע אויבערשטער לִיכְט ווּאָס עַז
הָאָט אַין מִיר נִישְׁט קְוּבָּע גַּעַוְעָן, אָן ער האָט מִיר גַּעַגְעַבָּן פִּילְ
פָּעַנְאָטָר ווּאָס זַעַנְעָן מִיּוֹחָד פֿאָר חִכְמָה אָן פְּרָנְסָה, אָן האָט מֵין

באשטיימט איבער אלעמען וואס דער מענטש דארף, דאס איז תורה,
יראה, חכמה און פראנסה.

אלע תפילות פון איידן גיינע אדורך דעם מלאך מיט"ט

ו. וכל מי, און יעדער איינער וואס דארף אנקומען צום אויבערשטן
ברוך הוא און בעט עס פון אים, קומט פרייער די צפילה צו
מט"ט, און דערנאך ברגנט ער אריין די חפילה פארן אויבערשטן וואס
ער הערט צו די אידישע תפילות מיט גרויס דערבאָרִיכְמִיקִיט, געלוביבט
אייז ער און געלובייט איז זיין נאמען, וויל אלץ הענט אין זיין ווילן.

אַז מַעַן בָּעֵט עַרְנֶסֶט הַעֲלָפֶט דָּעֵר אַוְיבַּעַרְשְׁטָעֵי,

אַיְבָּרְצְׂדוֹרְיִיּוּן דַּי שְׁלַעַכְּתָעַ מִידּוֹת צֻום גּוֹטוֹן

און נישט נאר די באָדערפֿעַנִיש פֿונְעַם גּוֹף אַלְיַין, נאר אַזְילַו דאס
בָּאָדערפֿעַנִיש פֿוֹן דָעֵר נְשָׁמָה. דָהִינוּ, דָעֵר וואס ווַיְסַט בַּיְזַיךְ אַז
בַּיְזַיךְ אַיז פָּאָרָן אַשְׁלַעַכְּתָעַ מְדָה, ער האָט אַשְׁלַעַכְּתָעַ הַזְּרַעַן אַדְעֵר
אַן אַנְדָעַרְעַשׁ שְׁלַעַכְּתָעַ מְדָה, וואס ער אַיז גַּעַוְאוֹינַט דָעַרְצִי, אַן ער
וַיְינַט פָּאָרְבָּאָרְגָּעַנְעַרְהִיטיּוֹט פָּאָרָן אוּבַּעַרְשְׁטָן בָּרָוךְ הוּא, וואס אַין זִין
הָאַנְטַא אַיז צו נִיגְגַּן די הָעַרְצָעַר צו זִין מָוָרָא, דָעַמְּאַלְטִיס הַיְלָפֶט אַים
דָעֵר אוּבַּעַרְשְׁטָעַר בָּרָוךְ הוּא צו פָּאָרְקָעָרְן זִין קְרוּם הָאָרֶץ אַדְעֵר צו
פָּאָרְרִיכְטָן זִין עַשְׁלַעַכְּתָעַ מִידּוֹת.

הַשִּׁיִּית אַיז מְזֻכָּה דַעַם מְעַנְטָשׁ וואס אַיז מַתְפֵלְלַן צו אַים

מִיטְן גָּאנְצָן הָאָרֶץ, ער זָאַל בָּעַטְן אַוִיךְ פָּאָר אַנְדָעַרְעַשׁ

ו. ולא עוד, און נאָך מְעַרְ, דָעֵר אוּבַּעַרְשְׁטָר בָּרָוךְ הוּא אַיז מְזֻכָּה
דַעַם מְעַנְטָשׁ וואס דָאָוָונְט פָּאָר אַים מִיטְן גָּאנְצָן הָאָרֶץ,
ער זָאַל בָּעַטְן אַוִיךְ פָּאָר אַנְדָעַרְעַשׁ, אָוִיב ער זָעַט אַנְדָעַרְעַשׁ מְעַנְטָשׁן, אַן
אַוּדָאי גַּעַוְיס זִין קְרוּב אַדְעֵר זִין זָוָהָן גַּיְינַע נִשְׁטָן אַין רִיכְטִיגְן וּוּגְגַן,
מוֹז ער פרייער מַתְפֵלְלַן זִין פָּאָר זִין אַז זִי זָאַלְן תְּשׁוּבָה טֹהָהָן.

**אפשר וועט ער געפינען אַ פָּאַסִּיגָּע צִיִּיט אֶזְהַשִּׁיִּית וְועט
ארײַנְגַּעַבָּן אֵין זַיִּעַר הָאָרֶץ זַיִּי זָאַלְן תְּשׁוֹבָה טֹהָן**

דעַרְנָאָךְ אויב ער זעט ח"ו אָז זַיִּין תְּפִילָה הָאָט נִישְׁתָּגַע אַלְפָן, זָאַל
ער זַיִּי שְׂטְרָאָפָן, אפשר וועט ער געפינען אַ פָּאַסִּיגָּע צִיִּיכָו אָז
דעַר אָוִיבַּעַרְשְׁטָעַר בְּרוֹךְ הָוָא וְועט אַרְיַיְנְגַּעַבָּן אֵין זַיִּעַר הָאָרֶץ זַיִּי זָאַלְן
תשׁוֹבָה טֹהָן, וְועט ער דָּאַן אַוַּיךְ הָאָבָן אַ פָּאַדְגַּעַנְגָּן אָז: ער
אוֹבַּעַרְשְׁטָעַר בְּרוֹךְ הָוָא צַוְּגַעַהָעֶרטַּט זַיִּין תְּפִילָה צַוְּרִיקְצֻוקָּעָרַן זַיִּאָס
הָאָרֶץ פָּוֹן דִּי רְשָׁעִים זַיִּי זָאַלְן תְּשׁוֹבָה טֹהָן.

די מעשה פונעם רמְבָּעַן זַיִּל מִיטָּזִיָּן תָּלְמִיד רְ' אַבְנָר

ח. כְּדַמְצִינוּ מַעֲשָׂה, אַזְוִי וּמִיר געפינען אַ מעַשָּׂה, ער רמְבָּעַן
זַיִּל הָאָט גַּעַהַאָט אַ תָּלְמִיד וּוֹאָס דָּאָט
גַּעֲלִיְקָנְט אֵין אוֹבַּעַרְשְׁטָן אָוָן זַיִּין נָאָמָעַן אַיְזָ גַּעַוּעַן רְבִי אַבְנָר, אָוָן
צָוְלִיב זַיִּין גַּוְדִּיסְעַ חַכְמָה אַיְזָ ער גַּעַוְאָרָן אַ אַדְם חַשּׁוּב בַּיְּדֵי גּוּיִים.

**אַבְנָר הָאָט גַּעַנוּמָעַן אַ חַזִּיר אִים גַּעַטְוִיטַּט, אַפְּגַּעַקָּאָכְט אָוָן
געַגְעָסָן פָּאָר דִּי אַוִּיגָּן פָּוֹן רְמְבָּעַן**

וַיְהִי הַיּוֹם, אַיְזָ גַּעַקוּמָעַן דָּעַר טָאָג, הָאָט אַבְנָר גַּעַשְׁקִיט אָוָם יוֹם
כִּיפּוֹר צָוָם רְמְבָּעַן ער זָאַל קְוּמָעַן צָו אִים, אָוָן ער אַיְזָ
גַּעַקוּמָעַן. הָאָט ער גַּעַנוּמָעַן אַ חַזִּיר אָוָן הָאָט אִים גַּעַשְׁטָאָכָן אָוָן
אַפְּגַּעַקָּאָכְט, אָוָן גַּעַגְעָסָן פָּאָר דִּי אַוִּיגָּן פָּוֹן רְמְבָּעַן.

**ער הָאָט זַיִּד מִיטָּזִי אַזְוִי לְאַנְגָּמְפְּלָפְלָגְעָוָעָן בֵּיזְ דָּעַר
רְמְבָּעַן הָאָט מְוֹדָה גַּעַוּעַן אַזְעַר הָאָט עַוְּבָר גַּעַוּעַן אַוִּיףְ פִּינְגְּ
לְאוֹוִין**

דעַרְנָאָךְ הָאָט דָּעַר שָׁר גַּעַפְרָעָגֶט דָּעַם רְמְבָּעַן, רְבִי, אַוִּיףְ וּוֹיְגִיל
כְּרִיתּוֹת הָאָב אַיְךְ הַיִּנְטָעַט עַוְּבָר גַּעַוּעַן? הָאָט דָּעַר רְמְבָּעַן אַיְם
גַּעַעַנְטְּפָעָרט, אַוִּיףְ פִּיר כְּרִיתּוֹת. הָאָט דָּעַר תָּלְמִיד אִים גַּעַזְאָגֶט: זַיִּיךְ
הָאָב דָּאַךְ עַוְּבָר גַּעַוּעַן אַוִּיףְ פִּינְגְּ לְאוֹוִין. ער הָאָט זַיִּד מִיטָּזִי אַזְוִי

לאנג מפלפל געוווען ביז דער רמב"ן האט מודה געוווען איז ער האט
עובר געוווען אויף פינפ לאוין, וואס מען איז אויף יעדן איינעם פון די
פינפ לאוין חייב כרת, אויב מען איז עובר דערויף.

צוליב א הרהור נאץ זיין איז דער תלמיד געויאָרָן א כופר

ט. **ושאל הרמב"ן**, האט דער רמב"ן אים געפרעגט: זאג מיר, ווערד
האט דיך געברענט צו דער דאַזיגער מדה איז
דו לייקנסט איז דער תורה? האט דער תלמיד אים גענטפֿינְרֶט, ווילל
איך האב איינמאָל געהרט ווי דו האסט גע'דרשענט איז איז דער
פרשא האזינו זענען אַריינְגּוּרְעַכְעַנְט אלע מצוות און אלע זאָקָן פון דער
וועלט, נאָר דערצו דאָרכַּע מען האָבָּן אַסִּיעָתָא דשׁמֵיא צו פָּאַרְשְׁתִּין
אלע עננים און סודות וואָס זענען דאָרט פָּאַרְצָן, און מיר האט זיך
געדראָכְט אָז דאָס אַיז נישט געמאָלָט, ביז צוליב דעם אַיז אַריינְגּוּרְעַצְט
געווואָרָן די געדאנק אַין מײַן הָרָץ אָזדו זאָגָסְט נישט אַמְתָּה. דעריבער
האָב אַיך דאָס געטוֹן.

אלע פָּאַסִּירְוּגָעָן זענען מְרוּמוֹז אַין פָּרְשָׁת הָאָזִינוֹ

ו. **ויען**, האט דער רמב"ן גענטפֿערַט, איך זאג נאָך היינט אויך אַזְוִי.
אלע אַיז מְרוּמוֹז אַין פָּרְשָׁת הָאָזִינוֹ, און אויב דו ווילסט נישט
גלויבּן, פֿרְעָג, וועל איך דיר זאגּן. האט דער תלמיד זיך פָּאַרְיוֹאַונְדְּרַעַט
און האט געזָאָגְט צוּם רמב"ן, אויב עס אַיז אַזְוִי ווי דִּינְעָרִין, וויאָז מיד
אויב דו ווועסט געפֿינְעָן מײַן נאָמען אַין דער פרשה האזינו.

די דרייטע אַותִיּוֹת פּוֹן דעם פְּסוֹק זענען די רָאַשִׁי תִּבְּוֹת "ר'" אבּוֹר"

האָט דער רמב"ן מתפלל געוווען מיט זיין גאנצָן הָאָרְצָן צוּם
אויבערשטן, אַין אַ ווינְקָעַל. אַיז געקוּמָעָן אַין זיין מוויל דער
פָּאַלְגָּעַנְדָּר פְּסוֹק (דְּבָרִים לְבָבָ, כּוֹ) אַמְרָתִי אַפְּאַיְהָם אֲשֶׁבְּיוֹזָה מְאַנוֹשׁ

זֶכְרָם, ווֹאָס דִּי דַּרְיְטָע אָוֹתִיּוֹת פָּוֹן דַּעַם פֵּסֶק זַעֲנָעָן דִּי רָאַשִׁי תִּיבּוֹת "דִּי אַבְנָר".

אויב ער וועט תשובה טוהן וועט ער האבן אַתְיקָוּן אָוֹן אַתְיִילָונָג?

יא. וכשMOVED ההתלמיד, ווי דער תלמיד האט דעההרט זעם ענטפער, האט ער זיך זיעיר דערשראָקָן און אי געפֿאַלְן אויף זיין פְּנִים און האט געפֿרעָגֶט זיין רבִּין, זעם רמְבָּן, אויב ער וועט תשובה טוהן, צו וועט ער האבן אַתְיקָוּן אָוֹן אַתְיִילָונָג? האט דער רמְבָּן גענטפֿערָט: האסט דאָך געהרט, אָז ס'אייז נישטאָ קִיּוֹן תשובה און הילָפְּ פָּאָר דִּיר.

דער תלמיד זאל כאָטש האבן אַטְיִילָוּוִיזָע כְּפָרָה אויף זיינָע עַבְרוֹת

בַּאלְּד אִיז יַעֲנֵר תַּלְמִיד גַּעֲגָנְגָעָן אָוֹן האט גַּעֲנוּמָעָן אַ שִּׁיפְּ אַ אַקְּפִּיטָאָן אָוֹן אַן מַאְטָרָאָן, אָוֹן אִיז אַוּוּקְגַּעְגָּנְגָעָן מִיט זַעַר שִׁיפְּ וּוֹאָז וּוֹעַט אִים פִּירָן, אָוֹן האט גַּעֲשָׂרִיגָן מִיט אַ בִּיטָּעָן גַּעַשְׂיִי. דער רמְבָּן האט דערנָאָך אַסָּאָך מַתְפָּלְגָעָן אָז דער תלמיד זאל כאָטש האבן אַטְיִילָוּוִיזָע כְּפָרָה אויף זיינָע עַבְרוֹת.

דער תלמיד אִיז גַּעֲקוּמָעָן צָוָם רַמְבָּן אִין חָלוּם, אָוֹן האַיִוָּם מַחְזִיק טֻבָּה גַּעֲוָעָן

וְאַחֲרָ זָמָן, אָוֹן נָאָך אַ לְּאַגְּנָגָע צִיִּיט אִיז דער תלמיד גַּעֲקוּמָעָן זָוָם רַמְבָּן אִין חָלוּם, אָוֹן האט אִים מַחְזִיק טֻבָּה גַּעֲוָעָן, אָז זִין תפִּילָה האט גּוֹרָם גַּעֲוָעָן מִיְּזָאָל אִים גְּרִינְגָמְשְׁפְּטִין, אָוֹן נָאָך צוּוּלָּפְּ חֲדָשִׁים וּוֹעַט ער האבן אַרְפּוֹאָה אויף זיינָע עַבְרוֹת אָוֹן נִיעָן וּוֹעַט אִים אַרְיִינְפִּירָן נִישָׁט אִין גַּן עַדְן אָוֹן נִישָׁט אִין גִּיהְנוּם. בֵּין דַּעֲמָאָלָטָס אִיז ער גַּעֲוָעָן אוּפִּין "כְּפָה הַקְּלָעָ".

**אָזֹוי ווַיַּדְעֵר טִיךְ בְּרֻעֶנֶגֶט דַעַם מַעֲנְטֵשׁ פָוָן טוֹמָאָה צָו
טָהָרָה, אָזֹוי אוַיַּךְ זָעֲנָעָן דִי בָתִי כְּנָסִיוֹת מַטָּהָר דַעַם מַעֲנְטֵשׁ
נוּ זָעָ, אָז אַלְיךְ הַעֲנָגֶט אִין תְּפִילָה, אָז דַעַר מַעֲנְטֵשׁ זָאַל הַאֲבָן כְּזֹוטְשׁ אָ
שְׁטִיקָל כְּפָרָה, אָוָן בְּפֶרֶט אִין שְׁוָהָל ווֹאָס אִיז אָן אַרְטָס פְּעַצְיָעָל
גַּעַאיְגֶּנֶט צָו טְוָהָן הַפִּילָה, אָוָן אִין שְׁוָהָל אִיז מַסּוּגָל צָו רַיְנִיקָן דִי
מַחְשְׁבוֹת פָוָן דַעַם מַעֲנְטֵשׁן, אָזֹוי ווַיַּדְעֵר חֹזְלָל זָאגָן וַיְלָקּוֹת פְּרָשָׂוֹן בְּלָקָן,
רַמְזָו תְּשָׁעָא) אָוִיכְפָּסָק (בְּמַדְבָּר כְּד, ו) בְּנָחָלִים גַּטְיוֹ וְגוֹ, פְּאַרוּאָס
וּוּעָרָן דִי בָתִי כְּנָסִיוֹת צְוָגָעָלִיכָן צָו טִיכָּן? אִיז דַעַר תִּירּוֹץ, דִיר צָו זָאגָן,
אָזֹוי ווַיַּדְעֵר טִיךְ בְּרֻעֶנֶגֶט דַעַם מַעֲנְטֵשׁ פָוָן טוֹמָאָה צָו טָהָרָה, אָזֹוי אוַיַּךְ
זָעֲנָעָן דִי בָתִי כְּנָסִיוֹת מַטָּהָר דַעַם מַעֲנְטֵשׁ.**

די פְּגָמִים אָוָן פְּלָעָקָן ווֹאָס עַר הָאָט גַּעֲמָאָכֶט מִיטָּזִינָע זִינְדָּ, ווּעָרָן גַּעֲרִיְנִיקָט אָוָן ווַיִּסְ}

יג. **עַל כֵּן**, דַעְרִיבָר מַזְוָן דַעַר מַעֲנְטֵשׁ זִיךְרָן צָוֹגְעָוָאוֹיְנָעָן צָו דָאַוּעָנָעָן
אִין שְׁוָהָל אָוָן עַר זָאַל רַעֲדָן צָוּמָן אַוְיְבָרֶשֶׁטָן בְּרוֹןְהָוָא,
וּוֹאָס עַר ווַיִּסְטָט דִי מַחְשְׁבוֹת פּוֹנוּם מַעֲנְטֵשׁ, אָוָן עַר זָאַל מַיְרָן צָו
וּוַיִּנְעָן מִיטָּטְרָעָרָן אָוָן זִיפְצָן פָוָן זִין צְוָבָרָאָכָן הָאָרֶץ, ווּעָר ווַיִּזְטָזֵט זִיךְרָן
דַעְרָמָאָנָעָן זִינָעָ זִינְדָּ ווֹאָס עַר הָאָט גַּעַטְוָהָן אִין זִינָעָ יְוָנָגָעָ יְאָרָן, ווַיִּלְלָאָס
דָאָס הָאָרֶץ פָוָן מַעֲנְטֵשׁ ווַיִּסְטָט דָאָךְ דִי בִּיטְעָרְקִיטָט פָוָן זִין זַעַהָל, ווֹאָס
עַר הָאָט גַּעַזְיָדִיגָט אִין זִינָעָ יְוָנָגָעָ יְאָרָן, אָוָן אַלְיךְ אִיז פָּאַרְצִיכְבָּט אָוָן
אוַיִּסְגָּעָקְרִיצָט כְּדֵי עַס זָאַל גַּעַהְיָת ווּעָרָן, אָוָן ווּעָר טָוָט אָגָנְצָע
תְּשֻׁוָּה ווּעָרָן זִינָעָ זִינְדָּ אָפְגָעָמְעָקָט, אָוָן דִי פְּגָמִים אָוָן פְּלָעָקָן ווֹאָס עַר
הָאָט גַּעֲמָאָכֶט מִיטָּזִינָעָ זִינְדָּ, ווּעָרָן גַּעֲרִיְנִיקָט אָוָן ווַיִּסְ. אָוָן אַנְשָׁטָאָט
דִין אָוָן שְׁטוּרָאָפְּרָאָפְּרָאָרָאָיִם זִין אָהִילָּפָאָ אָוָן בָּאַשְׁירָעָמוֹנָג, אָזֹוי ווַיִּ
עַר ווּעַט זָעָן מִיטָּזִינָעָ אִיְגָעָנָעָ אָוִיגָן ווּעָר ווּעַט קּוּמָעָן שְׁטִיִּי" פָּאָרָן
כְּסָא הַכְּבָד אָפְצָוְגָעָבָן דִין וְחַשְׁבָוֹן, ווּעָר מַעַן ווּעַט אִים רַוְכָן צָוּמָן
מִשְׁפָט ווֹאָס דַעַר אַוְיְבָרֶשֶׁטָר ווּעַט פְּלוֹצְלָוָגָן גּוֹזָר זִין אָוִיןְיָ אִים,
וּוּעַט נִשְׁתַּט זִין קִין זְכָר פָוָן דִי עַבְרוּות.

דען אויבערשטער מיט זיין רחמנות וועט אַנגעמען זיין
נשמה אין דער צייט ווען ער וועט שטאָרבּן און ער וועט
קומען פון פרידן צו פרידן

יד. על כן, דעריבער זאל דער מענטש מהפלל זיין מיט כוונה, וויל
דער טאג פון דעם טויט קומט פלוֹצְלוֹנְג, אַזּוּ זֶה אַן
אַדְלָעֵר שׂוּעַבְּט ער, אַונְן דער אויבערשטער מיט זיין רחמנות וועט
אַנגעמען זיין נשמה אַין דער צייט ווען ער וועט שטאָרבּן און ער וועט
קומען פון פרידן צו פרידן.

די מדה פון צדיק, און דאס גערעכטיקיט וועט פֿאָר דִּיר שטיין

דעריבער איז דער כל איז די תפילה זאל נישט זיין גראַנג אַין דײַנע
אויגן, וויל דער גרויסער שר מט"ט איז מモנה איבער דִי
תפילהָ, אַונְן איז דער מענטש געדענקט ווי מט"ט איז איבערגענערט
געווארן פון פלייש צו פֿיעַר וועגן זיין צדקות, אַזּוּ זֶה אַוְיךָ גאנַץ
מיטן אויבערשטן דײַן ג-ט, אַונְן די מדה פון צדיק, דאס גערעכטיזקייט
וועט פֿאָר דִיְר שטיין.

פרק כד

אין דעת פרק וווערט ערקלערט: די וויבטייגקייט פון טראכטן
 דברי תורה וווען מאיגייט אויפין וועג. - זיך דערווינטערן פון
 וויסטער ערטלער וואס זענען געשטאנגען ליידיג מער ווי זיבען
 יאָר. - דריי טעמיים פֿאַרוֹאָס אַ הַוִּז וווערט חַרְבָּ. - די
 שענדייליכקייט פון קמנצנות אַדער פֿזְרָנוֹת. - דער חיוב פֿוֹ
 שטיצן ערליךע אַריימעליט.

א. כתבו, די ספרי המקובלים שריבין, אז יעדער מענטש זאל נזהר
 זיין נישט צו גיין אליאן אַן טראכטן דברי תורה אַדער וויאַיד
 פון יראת שמים, וויליל אז ער גייט אליאן אַן צו טראכטן אין תורה,
 באַהעפֶט זיך צו אַים די סטרא אחרא. און עס וווערט ערקלערט אין
 זזהר פרשת וישלח (דוֹף קס"ט עמוד ב') אַפְּילוּ וווען ער גייט אליאן אין
 שטאָט אין אַ צייט וווען מענטשן געפֿינגען זיך נישט אויף דער גָּסָס, און
 ער טראכט נישט קיין דברי תורה, באַהעפֶט זיך אין אַים די סטרא אַזורה
 אין דער טאג ווועט נישט אַרייבער גיין אַן דעת וואָס ער זאל
 געשטודיכלט וווערן מיט אין עבריה ח'ו.

דער מענטש וואָס פֿעדערט אַדער שפֿעטיגט זיך צו גיין אין
 גָּסָס וווען עס זענען נישטֿאָ קיין מענטשן, זאל זאגן די
 פֿטוקים "השְׁלֵך עַל הַיְהֹבֵד" וגו', און "גּוֹל עַל הַדָּרְכָּן"
 וגו'

ב. על כן, וועגן דעת זאל דער מענטש זיין געווואָרט זיך צו פירן, אז
 וווען ער פֿעדערט זיך אַדער שפֿעטיקט זיך צו גיין אין
 שטאָט אליאן, וואָס דעם אלס געפֿינגען זיך נישט מענטשן אויף דער גָּסָס,
 זאל ער זאגן פֿאָר דער מזוזה דעת פֿסוק (תהלים נה, כג) "הַשְׁלֵך עַל הַ
 יְהֹבֵד וְהַוְאִ יַכְלֵךְ", "וְוֹאֲרֵפְ אַרְוִיְף דֵיְן פֿעַקְלָ אַוְיְפְן אַוְיְבְּעַרְשְׁטָן אַוְן
 ער ווועט דיַך שְׁפִיזְן", און ער זאל אין זינען האָבן או די נקודות וואָס

שטייען אונטער דעם שם זענען בגימטריא 72, איזוי פיל ווי די זאל פון דעם ווארט "חסד".

זאגן "תפילת הדרך" פארון גיין אין וועג

וגם, איך האב אויך געפונגען שטייען פון אַ גדוֹל אָז דער מענטש וואס זיך צו גיין אַליין אין וועג אַינְדְּרוּיסֶן פון דער שטאט, זאל זאגן דעם פסוק (שם לו, ח) "גּוֹל עַל הֵ' לְבָבֶךָ וּבְטָח עַלְיוֹ וְהַוָּא יַעֲשֵׂה", "וואָלְגָעֵר אַרוֹיף אַוִיפָּן אַוְיבָּעָרְשָׁטָן אַלְעַדְיִינְעַ גַּעֲבָרְוִיכָן אָוָן זַיְיכָעֵר אַין אִים אָז עַר וּוּעַט עַס טוּהָן", אָוָן עַר זַאל אַוִיך אַין זַיְינָעַן האָבָן אָז דַי נְקוּדוֹת פון "יהָבָךְ" באַטְרָעָפָן בגימטריא 72, אַזְוֵי וּוּי דַי צָאֵל פָּעָן דעם וואָרט "חַסְדָּן". אָוָן דַעַמְאָלָס וּוּעָרְט עַר נִיצְׁוָל אָז דַי סְטָרָא אַחֲרָא זַאל זַיְך נִישְׁת בָּאַהֲפְטָן צַו אִים. נָאָר פָּוְנְדָעְסְּטוּוּגָן מָזוֹ עַר טְרָאָכְטָן זַיְן דְּבָרִי תּוֹרָה בְּשַׁעַת עַר גַּיְיט אַוִיפָּן וּוּעַג, וּוּעַט עַר נִיצְׁוָל וּוּעָרְט פון יְעָדָן מְכְשָׁול, אַבָּעָר וּוּעָן עַר גַּיְיט אַין וּוּעַג מָזוֹ עַר האָבָן מַעַר הַיְתָוָגָן. דעריבער זַאל עַר זַאגָן "תפילת הדרך".

קמצנות אַ מִיאוֹסָעַ מַדָּה

ג. **צְרִיךְ הָאָדָם**, דער מענטש דארף אויף זיך מקבל זיין עַר זַאל נִישְׁת זַיְן אַ קְמַצְן, כָּאַטְשׁ עַס אַיְזַדְאַךְ בַּיְ דַעַם אַוְיבָּעָרְשָׁטָן אַין דַי הָעַנְטָ צַו נִיגָּן דָאָס הָאָרֶץ פון מענטש אַזְוֵי וּוּי זַיְן וּוּילְן אִיז, דער מענטש זַאל זַיְן אַ וּוּתְרַן אַדְעָר אַ קְמַצְן, פָּוְנְדָעְסְּטוּוּגָן אִיז בְּעַסְעָר אָז דער מענטש אַלְיָין זַאל דָעְרוֹעָקָן זַיךְ דָעְרָצָו זַו זַיְן אַ וּוּתְרַן, עַר זַאל נִישְׁת דָאָרָפָן מַתְפָּלְזַיְן דָעְרוֹיף.

פְּזָרְנוֹת אַיְבָּעָר דַי מָאָס אִיז אוֹיךְ נִישְׁט גּוֹט

אוֹיךְ זַאל דער מענטש נִישְׁט זַיְן אַ פְּזָרָן צַו גַּעֲבָן צְדָקָה מְעוֹן וּוּי זַיְן מַעְגְּלִיכְקִיט, וּוּיְיל דַעַר סֻוֹף וּוּעַט זַיְן אַז עַר וּוּעַט אַלְיָין דָאָרָפָן אַנְקוּמוּעַן צַו מַעֲנְטָשָׁן נַאֲךְ הַיְלָף.

**דער מענטש זאל מתפלל זיין תפילה הדרך איידער ער גײַט
אָרוֹיסִס אַין ווּעָג**

ד. ונחזר, און לאָמֵיר זיך אומקערן צו אונזער ענין, אָז עס איז גוט
אָז דער מענטש זאל מתפלל זיין תפילה הדרך אין זיין
הימים איידער ער גײַט אָרוֹיסִס אַין ווּעָג אַריַין, ווי עס שטייט אין זוהר
פרשת בשלח (זע זוהר ויחי, רמ, ב; און בראשית נח, ב), רבִי אַבָּא זָאָגֶט, עס
אִיז זְיַיְעַר רַעֲכַת פָּאָר דָּעַם מענטש מתפלל צו זיין תפילה הדרך אין זיין
הימים איידער ער גײַט אַין ווּעָג אַריַין.

**איידער דער מענטש גײַט אָרוֹיסִס אַין ווּעָג אַריַין מָזַע
נעמען ערלויבעניש פֿוּן זִיּוֹן הָאָרֶן**

רבִי אליעזר און רבִי אַבָּא און רבִי יְצָחָק זענען געגאנגען אַין ווּעָג, אִיז
געקומען די צִיִּיט פֿוּן קְרִיאַת שְׁמֻעָה, אִיז רבִי אליעזר
אוּפְּגַעַשְׁתָּאָנָעַן און האָט גַּעַזְאָגֶט קְרִיאַת שְׁמֻעָה אַון שְׁמוֹנוֹה עָשָׂרָה. האָט
רבִי יְצָחָק צו אִים גַּעַזְאָגֶט, מִיר האָבָן דָּאָךְ גַּעַלְעָרָנְט אָז איידער דער
מענטש גײַט אָרוֹיסִס אַין ווּעָג אַריַין מָזַע נעמען ערלויבעניש פֿוּן זִיּוֹן
הָאָרֶן פְּרִיעָר דְּאָוּעָנָעַן?

**ווען אִיךְ בֵּין אָרוֹיסִגְעָגָנָעַן אַין ווּעָג אִיךְ נָאָךְ נִישְׁטָה גַּעַוּעָן
די צִיִּיט צו דְּאָוּעָנָעַן אַון לִיְיָעָנָעַן קְרִיאַת שְׁמֻעָה**

הָאָט רבִי אליעזר צו אִים גַּעַזְאָגֶט, ווען אִיךְ בֵּין אָרוֹיסִגְעָגָנָעַן אַין
וּוּעָג אִיךְ נָאָךְ נִישְׁטָה גַּעַוּעָן די צִיִּיט צו דְּאָוּעָנָעַן אַון לִיְיָעָנָעַן
קְרִיאַת שְׁמֻעָה, אָבעָר אִיצְט אָז די זָוָן שִׁינְט שְׁוִין דָאָוָן אִיךְ.
פָּונְדָעַסְטוּוּגָן, איידער אִיךְ בֵּין אָרוֹיסִגְעָגָנָעַן אַין וּוּעָג האָב אִיךְ
גַּעַבְעָטָן אָ תפִּילָה פָּוּנָעָם אוּבְּרָעַשְׁטָן בְּרוֹךְ הוּא אַון אִיךְ האָב זִיךְ
בָּאָרָאָטָן מִיט אִים.

דער וואס האט עבירות דארף זיך פארכטן, אבער נויר דאָרְפַּן זיך נישט פֿאָרְכַּטְן

ה. **כד אַזְלֹו**, ווי זי זענען אַזְוִי גַעגַנְגָעַן, זענען זיַי אַנְגַעַקְומָעַן צוֹ אַ
פֿעלְדַן אָוֹן הַאֲבָן זֵיכַר אַזְוַעַקְגַעַזְעַצְטַה הַאֲבָן זַיִי זַעַעַן אַ
הַוִּיכָן בְּאַרגְג, וואָס אַוִיפַּ אִים דְּרִיעַעַן זֵיכַר אַרוּם מַאֲדָעַן בְּאַשְׁעַפְעַנְיָשַן. רַבִּי
יִצְחָק הָאַט מַוְרָא גַעַהַאַט, הָאַט רַבִּי אַבָּא צוֹ אִים גַעַזְגַט, פְּאַרְזּוֹאָס
פְּאַרְכְּסְטוֹ זֵיכַר? הָאַט רַבִּי יִצְחָק אִים גַעַנְטַפְעַרְט, וּוְיִילְאַיךְ זַעַזְעַן אַזְעַרְטַר
בְּאַרגְג אַיז זַיְעַר הַוִּיכָן אָוֹן אַוִיפַּ אִים זענען פְּאַרְאַן מַאֲדָעַן בְּאַשְׁעַפְעַנְיָשַן
אָוֹן חִוּתַר רַעֲוָת אָוֹן אַיךְ הָאַט מַוְרָא אַז זַיִי זַאֲלַן נִישְׁטַמְכְּטַרְגְּ זַיִן אַוִיפַּ
אוֹנוֹ. הָאַט רַבִּי אַלְיעַזְר אִים גַעַזְגַט, דַעַר וואָס הָאַט עַבְירָות דְּאַרְפַּן זֵיכַר
פְּאַרְכְּטַן, אַבְעַר מִיר דְּאַרְפַּן זֵיכַר נִישְׁטַפְּאַרְכְּטַן.

ו. **פַתְח וָאָמַר**, הָאַט רַבְּאָ גַעַזְגַט, עַס שְׂטִיטִית אַין דַעַר תּוֹרָה
(בראשית לו, כד) וְאֶלְהָ בְּנֵי צְבָעָן וְאֶחָה וְעַנְהָ, אָוֹן דָאָס
זענען דַי קִינְדָעַר פּוֹן צְבָעָן, אַיְנְעַר הָאַט גַעַהַיִיסְן עַיְהָ זָוָן דַעַר
אַנְדָעַרְעַר הָאַט גַעַהַיִיסְן עַנְהָ, "הַוְאָ עַנְהָ אַשְׁר מִצְאָ אַתְּ הַיִםְמָ בְּמַדְבָּר,
דָאָס אַיז דַעַר עַנְהָ וואָס הָאַט גַעַפְונָעָן אַין מַדְבָּר דַי וּוְילְדָעַ אַיְזְלָעָן
וואָס הַיִיסְן יִםְמָ. אַין פְסוֹק שְׂטִיטִית "יִמְמָ" אַן אַיְזְדַעַן דַי צְוּוּיִ
מִמְּיַיְן, דָאָס אַיז צְוַלְיבַּ דַעַם וואָס עַס אַיז פְּאַרְאַן אַכְתָה מְשֻחָתִים
וְוָאָס זענען גַעַיְנִיצְיגַט צוֹ דַעַר זִינְדָפּוֹן עַרְיוֹת, אַז זַיִי זַאֲלַן זֵיכַר
בְּאַהַעַפְטַן אַין דַעַם מַעֲנַטְשַן עַר זַאֲלַ זַיְנְדִיגַן מִיטַעַרְיוֹת אָוֹן זַאֲלַ גַעַבְוִירַן
מְמוֹזָרִים, אָוֹן דַי מְשֻחָתִים וּוּעָרָן גַעַרְופַן "יִמְמָ" אַן אַיְזְדַעַן, וּוְיִילְאַיךְ זֵיכַר
זענען בְּאַשְׁאָפְן גַעַוּאָרַן עַרְבַ שְׁבַת בֵין הַשְׁמָשׂוֹת.

אַזְוִי ווי דַי אַיבְעַרְגַע מְזִיקִים הַאֲבָן זֵיכַר קִיְין חַלְקַ אַין דַעַם
זַעַקְסְטַן טַאגַ אָוֹן נִישְׁטַ אַין דַעַם טַאגַ פּוֹן שְׁבַת, אָוֹן דָאָס אַרטַפּוֹן
דַי מְשֻחָתִים אַיז אַוִיפַּ דַי הַיְכָעַ בְּעַרְגַ, וואָס מַעַן קַעַן דַאֲרַט נִישְׁטַ זַיְעַן
אָוֹן נִישְׁטַ פְּלָאנְצַן קִיְין שָׁוָם פְּלָאנְצּוֹגַ, נַאֲרַ דַי עַרְדַא אַיז דַאֲרַט וּוּיסְטַ.
דָאָס אַיז זַיְעַר אַרטַ, אָוֹן דָאָס זענען דַי פְּאַרְעַנְדָעַרְטַע בְּאַשְׁעַפְעַנְיָשַן
וְוָאָס רַבִּי יִצְחָק הָאַט גַעַזְעַהָן.

דער דא זיגער ענה וואס שטייט אין דער תורה איז גענגאנגען אויף די זויסטע בערג, האבן די פֿאָרַעְנְּדָעַרטַּע בְּאַשְׁעַפְעַנִּישָׂן זיך באַהעפַט אין אַים. דער בְּבָרְאַרְתָּה האָבָן אָוֹנוֹזְעַרְעַחְזָוְלַ גַּעֲזָאָגֶט אָז דער ענה האָט אלְּיַין גַּעַמְאָכֵט גַּעַבְוִירָן מְמוֹזִים, אָוֹן האָט צְוֹזָאָמְעַגְעַשְׁטָעַלְט בְּהַמּוֹת זָוָן חַיּוֹת אִין מִין מִט דָעַם אַנְדָעַרְנַן מִין, אָוֹן האָט פִּיל מְמוֹזִים גַּעַבְרַעַנִּינַט אויף דער וועטלט.

נאָך ברעננט ער דאָרט אין דעם פריער דערמאָנטַן זוּהָר, אָז זִיעַר זִצְוְנָג אִיז אַין די אַלְעַ וויסטע בערג, אַבעַר די מענטשַׁן ווּאָס גַּיְעַן אַין וועג אָוֹן לְעַרְנָעַן תורה, אויף זַיְזָאָגֶט דָעַר פְּטוּק (ותהלים קְנָא, ח) "ה' אַלְך עַל יְד יְמִינְך", דער אויבערשטער אִיז דִּין באַשְׁצָוָנָג וּבַיִּין דִּין רַעַכְתָּע האָנט. דער בְּבָרְאַרְתָּה זָאָל דער מענטש זיך דִּעְרוֹוִיטְעַרְנַן נָוָן אלְעַרְטָעַר ווּאוֹעַס אִיז נִישְׁט פֿאָרָאַן קְיַיְן יְשֻׁוָּב.

ז. זַאָגֶט דער מְחַבָּר, אַיך הָאָב בְּקִבְּלָה אִין נָאָמָעַן פּוֹן די עַרְשִׁינַע חַסִּידִים, אַז אָזָא הוֹיז ווּאָס עַס שְׁטִיטַת זִיבָן יָאָר נָאָכָאָנָאָנָא פּוֹסֶט, טָאָר מַעַן אִין דער הוֹיז נִישְׁט ווּאוֹינָעַן דְּעַרְנָאָך. אוַיְיך דָּאָס פְּלָאָזַן ווּאָס שְׁטִיטַת זִיבָן יָאָר פּוֹסֶט זָאָל מַעַן נִישְׁט בּוּיָעַן קְיַיְן הוֹיז דְּעַרְוִיף, ווַיְיַלְלַּד דָּאָס אָרט אַדְעַר דָּאָס הוֹיז אִיז מְסֻכָּן צָו ווּאוֹינָעַן אִין דָעַם, ווַיְיַלְלַּד מְשִׁיחִיתִים זָעַנְעַן דָּאָרט פֿאָרָאַן אָוֹן זַיְזָעַן חַלְילָה מְזִיק זַיְן. אָוֹן פֿאָרוֹוָאָס אִיז דָּאָס חַרְוב גַּעַוְאָרְן? דָּאָס אִיז צּוֹלִיב אַיִינָעַם פּוֹן די פָּאָלְגַּעַנְדָּע דָרְיִי טָעַמִּים:

דרְיִי טָעַמִּים פֿאָרוֹוָאָס אָהוֹיז ווּעַרְטָחַרְבָּחַיְוָן

ח. א' שִׁישָׁ, אִין טָעַם אִיז, ווַיְיַלְלַּד אִין דָעַם גַּעַבְוִי זָעַנְעַן גַּעַוְעַן בְּאַלְקָעַנְס אַדְעַר שְׁטִינְנָעַר פּוֹן גַּזְל אַדְעַר נִישְׁט קְיַיְן יְשֻׁר גַּעַלְט. דָאָס אִיז גְּלִיכָּך ווַיְיַאַגְעַר צָרָעַת בְּלִיטַת אִין דָעַם גַּאֲנַצְנָה הוֹיז, מַזְזַז דָאָס הוֹיז חַרְבָּחַרְבָּן.

דער אַנְדָעַרְדָע טָעַם אִיז, ווַיְיַלְלַּד דָעַר ווּאָס האָט גַּעַבְוִיט דָאָס הוֹיז אִיז גַּעַוְעַן אָן אַלְמָן, אָוֹן האָט מִט גַּעַוְאָלְד אַוְעַקְגַּעַנוּמוּן דָאָס

פלאץ פון זינגען שכנים.

דער דרייטער טעם איז, איז דעריבער ווערט דאס הויז חרוב, נאָטש ער האָט נישט געגולדט אונַן האָט עס געבויט מיט יושרידיק געלט, אונַן האָט נישט אָוועקגענומען פון קיינעם אַ פלאץ, נאָר ער זאָט דאס הויז געבויט נאָר פון זיין פרנסה וועגן אָדער פון אַנדערע הנאָית וועגן, אונַן האָט נישט אַין זינגען געהאָט מיט זיין בויען עפֿעס לשׂה שׂמים, דה היינו צו טראָכטן אַז דאס ווינקעלע זאָל זיין אַ מקומּ קבּוע זאָרטן צו לעונגען אָדער תפִילָה טוהן.

אונַן אֲפִילוּ וווען ער האָט שוין יאַ געהאָט אַ מהשְׁבָה צו טוהן עפֿעס לשׂה שׂמים, איז עס נישט גענוֹג, נאָר ער מוז דאס אַרוֹיסֶזָאנָן אוּיךְ מיטן מוויל.

**בֵּים בּוּיָעַן אַ הוִיז מֹזֵעַן אַרוֹיסֶזָאנָן מִיטָּן מַוִּיל אַז מַעַן
בּוֹיִיט דָּאַס הוִיז פָּאַר דָּעַם אַוְיבָּעַרְשָׁטִיןְס וּוּעָגָן, צו טַוָּהָן,
דָּאָרט מְצֻוֹת אַון מְעַשִּׂים טּוּבִים**

ט. כְּדַאיַתָּא בְּזֹהָר, אַזְוִי ווי עס שטייט אַין זזהָר פרשָׁת זזהָר (זְהָר)

נִ' עמוד א') דער ווֹאָס בּוֹיִיט אַ בְּנִין, בְּאַלְדָּו ווי ער הויבָט אַן צו בּוּיָעַן, מֹזֵעַן ער דערמאָגעַן אַז דאס ווינקעלע בּוֹיִיט ער פָּאַר דָּעַם אַוְיבָּעַרְשָׁטִיןְס וּוּעָגָן, אַון אַזְוִי הַעֲלָפָט אַים דער אַוְיבָּעַרְשָׁטָעָר אַז ער זאָל דָּעַם בְּנִין אַוְיפְּבּוּיָעַן בְּשָׁלוֹם, אַון דער אַוְיבָּעַרְשָׁטָעָר בְּרוֹךְ הָוּא גַּרְיִיט אַן דַּי קְדוּשָׁה אַוִיכְּס אַוִיכְּס אַוִיכְּס פְּרִידְן, ווַיְיַלְלַ עס שטייט אַין פְּסוֹק (איוב ה, כד) "וַיַּדְעַת בַּיְשׁוֹלָם אַחֲלָךְ", אַון דוּ וועסְט ווַיְסַן אַז דִּין גַּעַצְעַלְט ווַעֲטַז זִין פְּרִידְן, "וַיַּקְרַבְתָּ נָרָךְ וְלֹא תַחְתָּא", אַון בשעת דו בּוֹיסְט זאָלְסְטוּ אַרוֹיסְרָעְדַּן דִּין ווֹאַרְינָנוֹג ווֹאָס זִין בּוֹיסְט פָּאַר דָּעַם אַוְיבָּעַרְשָׁטִיןְס דִּינְסְט, וועסְטוּ נִשְׁתְּטָזְנִידְגַּן. אָבעָר אַז ער רעדְט נִשְׁתְּט אַרוֹיסְס, גַּרְיִיט ער אַן צו זִין הוִיז דַי סְטָרָא אַחֲרָא ח'וּ.

אַ הָוֵי זֹאָס וּוְאָס וּוְעֶרֶת גַּעֲבֹוִיט פָּאָר לִיצְנוֹת אָוָן אַנְדָּעֶרֶת עֲבִירָה;
רוּהֶט דָּאָרֶט דִּי סְטְרָא אַחֲרָא רַחַ"ל

אָוָן אַוּדָאי גַּעֲוָוִיס דָּעֶר וּוְאָס בּוּיט אַ הָוֵי אַדָּעֶר אַ בְּאַזְוֹנְדָעֶרֶن צִימָעָר
 כְּדִי מַעַן זָאָל דָּאָרֶט טְרִינְקָעָן אָוָן טְרִיבָּן לִיצְנוֹת אָוָן טְוָהָן אַנְדָּעוּעָ
 הָאָרְבָּע עֲבִירָה רְחַמְנָא לִיצְלָן, רְוָהֶט אַוּדָאי דָּאָרֶט דִּי סְטְרָא אַחֲרָא אַיִן
 דָּעַם הָוֵי אָוָן דָּעֶר מַעַנְטָשׁ גִּיטָּנִישׁ אַוּוּקָפָן דָּעֶר וּוּעֶלֶת בֵּין יָדָ
 וּוְעֶרֶת גַּעֲשְׁטָרָאָפֶט אַיִן דָּעַם הָוֵי אָוָן דָּעֶר וּוְאָס וּוְאוּינְטָדְרָעָן קָעָן
 גַּעֲשְׁדִּיגַּט וּוּעָרָן חַ"ו, וּוְיַיְלָן אַיִן דָּעַם הָוֵי רְוָהֶט דִּי סְטְרָא אַחֲרָא אָוָן זַיִן
 אַיִן מַזְיק וּוּעֶמֶן זַי גַּעֲפִינְט אַיִן דָּעַם הָוֵי.

אָוָן טָאָמָעָר וּוּעֶסְטוּ פְּרָעָגָן, פָּוּן וּוְאוּ וּוְיִיסְטָמָעָן אַז דִּי סְטְרָא אַחֲרָא
 רְוָהֶט דָּאָרֶט? אַיִן דָּעֶר עַנְטָפָעָר, צָוָם בִּיְשְׁפִּילָא אַז עַס אַיִן
 גַּעֲשְׁדִּיגַּט גַּעֲוָוָאָרָן אַיִן דָּעַם הָוֵי דָעֶר מַעַנְטָשׁ וּוְאָס הָאָט עַס גַּעֲבּוּוִיזָא,
 אַדָּעֶר זַיִן הָוֵי גַּעֲזִינְד מִיטָּא שָׁאָדָן אַיִן קָעָרְפָּעָר אַדָּעֶר אַ גַּעֲלָת שָׁאָדָן,
 אַיִן עַס צּוֹלִיב דָּעַם גּוֹרָם פָּוּן דִּי פְּרִיעָר דָּעַרְמָאָנְטָעָה עֲבִירָה, אָוָן צּוֹלִיב
 דָּעַם זָאָל דָעֶר מַעַנְטָשׁ פָּאַרְעַנְדָעָרָן זַיִן אָרֶט אָוָן גַּיַּן אוּרִיךְ אַן אַנְדָּעָר
 אָרֶט אָוָן זָאָל נִישְׁטָוּ וּוְאוּגָעָן אַיִן דָּעַם הָוֵי.

דָעֶר עַנְיָן פָּוּן נְגָעִים וּוּעָן אִידָּן הָאָבָן גַּעֲוָוָיִינְט אַיִן אַרְצָה יִשְׂרָאֵל

ג. זֶהוּ הָעֲנֵיָן, אָוָן דָּאָס אַיִן אוּרִיךְ גַּעֲוָעָן דָעֶר עַנְיָן פָּוּן דִּי נְגָעִים
 וּוְאָס פְּלָעָגָן גַּעֲפִינְגָּן וּוּעָרָן אַיִן דִּי הַיְּזָעָר פָּוּן אוֹזָץ
 יִשְׂרָאֵל, וּוְאָס דָעֶר אוּבִּרְשָׁטָעָר בְּרוֹךְ הָוּא הָאָט דָאָס גַּעֲטָהָן וּוְיַיְלָן יָדָ
 הָאָט זַיִיר לִיבָּא דִּי אִידָּן, וּוְיַיְלָן דָאָס הָוֵי וּוְאָס אַיִן גַּעֲוָעָן אַנְגַּעֲבָרִיטָהָן
 זְנוּתָהָן פְּרִיעָר אִידָּעָר דִּי אִידָּן זְעָנָעָן גַּעֲקָוּמָעָן קִיְּין אַרְצָה יִשְׂרָאֵל, הָאָט דָאָזָק
 דָעָרִין גַּעֲרוּהָט דִּי סְטְרָא אַחֲרָא, וּוּאָלֶט זַי דָּאָזָק גַּעֲקָעָנָט מַזְיק זַיִן דָעַם
 אַיִד וּוְאָס הָאָט דָעַרְנָאָךְ גַּעֲוָוָיִינְט אַיִן דָעַם הָוֵי. דָעַרְבָּר הָאָט
 דָעַרְנָאָךְ גַּעֲבָלִיט דָעָרִין אַגְּעָנָה צְרָעָה כְּדִי דָעֶר בָּעֵל הַבַּיִת זָאָל צּוֹשְׁטוּיָּן
 דָאָס הָוֵי. זַיִן הָאָלֶץ אָוָן זַיִן אַש הָאָט עַר גַּעֲוָאָרְפָּן אוּסְעָר דִּזְוָר

שṭṭאṭ אוֹן האָט עַס גַּעֲמֹזֶת אִיבְּעַרְבּוּעַן כַּדִּי דָעַר בַּעַל הַבַּיִת זָזֵל נִיצּוֹל
וּוֹעֲרַן פּוֹן אַלְעַרְלַי שָׁאַדְנַס.

דָעַר זָהָר בְּרַעְנָגֶט דָאָרְט אַ מעַשָּׂה, רַבִּי יוֹסִי אַיְזָאָמָּל אַרְיִינְגַּגְאַנְגָּעָן
אַיְן אַ הַוִּין, האָט עַר גַּעֲהַעַרְט אַ קּוֹל זָאָגֶט: זָאָמְלַט אַיְיךְ אַיְן,
וּוַיְיל הַיְינְט קוּמֶט אַיְינְעַר אַיְן דָעַם הַוִּין אַרְיִין, לְאַמְרֵר אַיְם נַזְיק זִין
אַיְידָעַר עַר גַּיִיט אַרְוִוִיס. האָט דָעַר אַנְדָעַרְעַע אַיְם גַּעֲנַטְפּוּעַיט, מִיר
וּוְאַלְטַן אַנְדָעַרְשׁ נִישְׁט גַּעֲקַעַנְטַמְזִיק זִין סִידַן עַר זָאָל דָא וּוְאוֹינְעַן,
אַבְעַר אַז עַר קוּמֶט דָאָנָאָר אַמְּאָל אַרְיִין קַעַנְעַן מִיר אַיְם נִישְׁט מַזְיק זִין.
יא. נַפְךְ רַבִּי יוֹסִי, אַיְזָרְבִּי יוֹסִי אַרְוִיסְגַּעַגְאַנְגָּעָן פּוֹן דָעַם הַוִּין אַוְן
הַאָט גַּעַזְאָגֶט, דָאָס אַיְזָזְבָּעַר אַז דָעַר וּוְאָס אַיְזָ
עוֹבֵר אוֹיפְּ דִי רַיְיךְ פּוֹן דִי חַכְמִים אַיְזָחַיְבּ מִיתָה, וּוַיְיל אַיְיךְ הַאָב אַיְצַט
עוֹבֵר גַּעַוּוֹן אוֹיפְּ דִי יְעַרְעַע דִי אַיְיךְ בֵּין אַרְיִינְגַּגְאַנְגָּעָן אַיְזָ אַ הַוִּין
וּוְאָס אַיְזָשְׁוִין פּוֹסֶט זִיבָן יָאָר, בֵּין אַיְיךְ שִׁיעֻר גַּעַשְׁעַדְיקַט גַּעַוּוֹאָרִין.
הַאָט מַעַן אַיְם גַּעַפְּרַעְגַּט, מִיר זַעַעַן דָאָק אַז פִּיל מַעַנְטַשְׁן בְּרוּעַן הַיְזַעַר
וּוְאָס שְׁטִיעַן שְׁוִין פּוֹסֶט מַעַר פּוֹן זִיבָן יָאָר אַז זִי וּוְעַיְן נִישְׁט
נַזְיק? האָט רַבִּי יוֹסִי זִי גַּעַנְטְּפּוּעַט, דִי זַעַעַן אַוְיךְ פּוֹן דָעַר סְטַרָא
אַחֲרָא, דָעַרְבָּר וּוֹעֲרַן זִי נִשְׁט גַּעַשְׁעַדְיקַט, אַבְעַר דָעַר וּזְזָס האָט
מוֹדָא פָּאָר אַן עַבְירָה, דָעַר קָעַן גַּעַשְׁעַדְיקַט וּוֹעֲרַן חַיּוֹ.

**בִּימָם בְּוּעָן אַ הַוִּין זָאָל מַעַן צּוֹעַרְשַׁט אַנְגְּרִיְיטָן אַוְיכְּט צָו
לְעַרְנָנוּ אָוֹן וּוֹאָזֶוּ הַאלְטַן דִי סְפָרִים**

יג. **עַל כֵּן**, דָעַרְבָּר, אַיְן יְعַדְעַ זָאָק וּוְאָס דָעַר מַעַנְטַשְׁטָוֹט, זָאָל עַר
פְּעַדְעָרָן דִי דִינְסַט פּוֹן זִין בָּאַשְׁעָפָר. אַז עַר בְּוּיָה אַ הַוִּין
אַל עַר פְּעַדְעָרָן אַ בָּאַזְוְנְדָעָרָן אַרְט אַוּעַקְצּוֹשְׁטָעָלָן סְפָרִים אָוֹן אַ
בָּאַזְוְנְדָעָרָן צִימָעָר צָו לְעַרְנָנוּ תּוֹרָה. אַז עַר מַאֲכַט קְלִיְידָעָר זָאָר זִיךְ
אַדְעָר פָּאָר זִין וּוְיִיבּ, זָאָל עַר אַיְן זַיְנָעַן הַאָבָן אַז עַר טָוֹט עַס פָּאָר דָעַם
אוּבְּעַרְשָׁטַנִּיס וּוּעָגָן, וּוַיְיל דָעַר אוּבְּעַרְשָׁטָעָר האָט אַוְנוֹ גַּעַוּזִין אַ רְמָז
אַיְן זִין הַיְילְגַּע תּוֹרָה אַז דָעַר מַעַנְטַשְׁ דָאָרְפַּץְקָה בָּאַקְלִיְידַן, אַזְוִי וּוְיִעָּס

שטייט אין דער תורה (בראשית ג, כא) "נִיעַשׂ הָאֱלֹקִים לְאָדָם וּלְאֲשֶׁר
כַּתְנוֹת עֹז וְנִלְבִּישָׂם".

בכל דרכייך דעהו

יג. **הכלל העולה**, דער כלל וואס קומט אָרוֹיס פון דעם אייז, אין
אלע דינגע וועגן זאלסטו אים וויטן, אוֹן געדענען
אַים אֵין אלע דינגע זאָכָן, אוֹן פָּאָרְגָּעָס נִישְׁתָּאָז אלְּצָז ווָאָס דָּו הָאָסָּכָּ
הָאָט דער אוּבָּרְשָׁטָּעָר בָּרוֹךְ הוּא דִּיר גַּעַשְׁעַנְקָט אָוּמְזִיסָּט, וּוְיִילְּ נִישְׁתָּאָ
צָו דִּי קְלוֹגָע מַעֲנְטָשָׁן אייז פָּאָרָאָן דָּאָס בְּרוּיט. דָּו זַעַהַסְט דָּאָךְ בְּחֹשֶׁן
אָסָּאָךְ חַכְמָיִם זִיכְּן אָן בְּרוּיט אוֹן אלְּעָז זַיְעַרְעָז טָעָג זַעַנְעָן מִיט גְּרוּיט
עַנְגַּשְׁאָפָּט אוֹן צָעָר, אוֹן עַס זַעַנְעָן פָּאָרָאָן אָזְעַלְכָּעָ מַעֲנְטָשָׁן ווָאָס זַעַנְעָן
גְּרוּיסָעָ עַשְׁרִים, דָּאָס אלְּצָז אייז וּוְיִילְּ דער אוּבָּרְשָׁטָּעָר בָּרוֹךְ הוּא וּוְיִלְּ
אָזָוִי.

דעריבער זאלסטו זעהן אין אלע דינגע האַנדְלָוְנְגָעָן אוֹן משָׁא וּמְתָן,
אוֹ דער אוּבָּרְשָׁטָּעָר בָּרוֹךְ הוּא זָאָל וּוּעָלָן אַים, עַס זָאָל
זַיְן צָוְלִיב דער הִילְפָה פון דער נְשָׁמָה, נִשְׁתָּאָז דער הִילְפָה פּוֹנוּעָם גּוֹןִי
אָבָּעָר אָז דִּין הָאָרֶץ אייז הָאָרֶט ווּי אַיְזָן נִשְׁתָּאָז טָוּהָן אָחָסִי
מִיט אָרְעַמְּעָלִיט, אוֹן דִּין גַּאנְצָע מִידְקָאִיט אייז נָאָר כְּדִי צָו דְּעַרְפִּילְן דִּין
בוֹיךְ, אוֹן דָּו בִּיזְטָה לְהֹוט נָאָךְ גּוֹטָע עַסְנוּאָרָג אוֹן נָאָךְ דִּי הַנְּאָוֹת פּוֹן דָעַת
גּוֹף, אייז דָאָס אָשְׁלַעַכְתָּע פִּירְדּוֹנְג.

תפילה צום אוּבָּרְשָׁטָּן אָז מַעַן זָאָל הָאָבָּן הָאָרֶץ פּוֹן רְחַמְנוֹת

יד. **ועל זה**, אוֹן דערוּיף זָאָל יעדער מענטש מַתְפָּלֵל זַיְן, אָז דָעַר
אוּבָּרְשָׁטָּעָר זָאָל אַים גַּעֲבָן אָהָרֶץ פּוֹן רְחַמְנוֹת, אָז אָ
הָאָרֶץ ווָאָס זָאָל צְוָהָרָן דִּי אַבְּיָוִנִים, צְוָהָרָן דָאָס גַּעַשְׁרִי פּוֹן דִּי
אָרְעַמְּעָלִיט זַיְיָ צָו גַּעֲבָן צְדָקָה אוֹן זַיְיָ צָו רַאֲטֻעוֹעָן פּוֹן זַיְעַרְגָּ
רוּבָּרָס, אָזָה הָאָרֶץ ווָאָס זָאָל גּוֹמָל חַסְדָּזִיְן מִיט דִּי אָרְיַמְּעָלִיט ווָאָס

לערנען תורה, וויל דער זוהר ווֹאַרְנֵט אָן אֶזְ דָּעַר מענטש מוז העלפֿן די
איידן ווֹאָס לערנען תורה, אָוֹן זִיְּן זָעֲנָעַן פְּרִיעָר פָּוֹן זִינְעַן קְרוּבִּיכְ.

**דער עוֹשֵׁר ווֹאָס הַעַלְפַּט נִישְׁתַּדְּיָ אַרְעַמְּעַלְיִיט, גִּיט וַיֵּס אָוֹן
כח פָּאָר דָּעַם נְחַשׁ הַקְּדָמוֹנוֹי**

טו. **כִּיּוֹן שָׁאָדָם**, וויל אֶזְ דָּעַר מענטש לענט נִישְׁתַּ אַונְטָעַר די
אַרְעַמְּעַלְיִיט ווֹאָס לערנען תורה, דָּאָן גִּינוֹעַ ער חַיּוֹ
אָן אַונְטָעַרְלָעַנוֹגְ פָּוֹן פִּיס אָוֹן כָּה צָו דָּעַם נְחַשׁ הַקְּדָמוֹנוֹי אָוֹן צָו זִינְעַן
חַיִּילִים, ווֹאָס דָּעַר אַוְּבָּעַרְשָׁטָעַר הַאֲטָ גַּעַתְוָהָן מִיט זִין גְּרוּוּיָה רְחַמְּנוֹת
אֶזְ דָּעַר שְׁלָאָגְ זָאָל נִישְׁתַּ אַבְּנָן קִיּוֹן פִּיס נָאָר עַד זָאָל קְרִיכְן אַוְּיַּקְ זִין
בוֹך, וויל אַוְּיַּקְ ער ווֹאָלְטַ חַיּוֹ גַּעַתְאָטַ פִּיס ווֹאָלְטַן די מַעֲנְטָשָׁן חַיּוֹ
נִישְׁתַּ גַּעַקְעַנְטַ הַאֲבָן קִיּוֹן קִיּוֹם, אָוֹן צּוֹלִיבַּ דִּי זִינְדַּ ווֹאָס די רַיְיכְעַ
מַעֲנְטָשָׁן לְעַהְנָעַן נִישְׁתַּ אַונְטָעַר די תורה-לְעַרְנָעָרָס מִיט גַּעַלְט, ווּעְרָט
גַּעַפְוָנָעַן פִּיס צָוָם שְׁלָאָגְ ער זָאָל זִיךְ שְׁטָאָרְקָן אָוֹן דַּעְרוּוּעַזְן גּוֹיָרוֹת
חַיּוֹ.

דָּעַרְיְּבָעַר מוז דָּעַר מענטש מַתְּפָלֵל זִין פָּאָר דָּעַם אַוְּבָּעַרְשָׁטָעַר בְּרוֹךְ
הָאָרֶץ ווַיַּעַס אֵין זִינְעַן הָעַנְטַ נִיגְן צָו נִיגְן דָּעַם נַעֲנְטָשָׁן/^ס
הָאָרֶץ ווַיַּעַס אֵין זִין ווַיַּלְּן. זָאָל עַד מַתְּפָלֵל זִין אֶזְ דָּעַר אַוְּגָעַרְשָׁטָעַר
בְּרוֹךְ הָאָרֶץ זָאָל פָּאָר אִים נִיגְן זִין הָאָרֶץ עַד זָאָל זִין אַ וּתְרָן אֵין גַּעַלְט
וַיַּעַס גַּעַהְעָרָ צָו זִין, אָוֹן עַד זָאָל נִישְׁתַּ זִין קִיּוֹן קְמַצְןַ, אָוֹן אַוְּיַּקְ נִשְׁתַּ
קִיּוֹן אַיְבָּעַרְגָּעָר וּתְרָן מַעַרְ וַיַּעַס זִין מַעְגָּלִיכְקִיטַ אֵין, וויל זִין סֻוֹף ווּעַט
זִין אֶזְ ער זָאָל חַלְילָה דָּאָרְפָּן אַנְקָוּמָעָן צָו מַעֲנְטָשָׁן. דָּאָס זָאָל עַד אַבָּעַר
אוֹיַּקְ זַעְהָן אֶזְ ער זָאָל נִשְׁתַּ זִין צָו קָאָרְגַּ.

טֵז. וְבָא וְרָאָה, קוֹם אָוֹן זַעַה ווֹאָס עַס שְׂטִיטַ אֵין זַזְזָר פְּרַשְׁתַּ
בְּשַׁלְחָ (דָּף ס"ה עַמּוֹד א'): רַבִּי אַבָּא זָאָגַט, נִס שְׂטִיטַ
אֵין פְּסָוק (קְהִלָּת ה, יב) יְשַׁ בְּרַעַה חֹלֶה רְאַתִּי פְּתַחַת הַשְּׁמַשׁ, עַס אֵין
פָּאָרָאָן אֶלְעַכְטָעַ קְרָעָנָק הָאָב אַיְךְ גַּעַזְעַן אוֹיַּקְ דָּעַר ווּעַלְט, אֵין דָאָךְ
שְׁוּעָר, ווֹאָוֹ אֵין דָעַן פָּאָרָאָן אֶ קְרָאַנְקָהִיט ווֹאָס אֵין נִשְׁתַּ שְׁוּעָר? נָאָר
דָּעַר עַנְיַן אֵין, וויל עַס אֵין פָּאָרָאָן אֶ כְּתָה מַשְׁחִיתִים ווֹאָס אֵין גַּעְוּוִיסַע

ציטין גיינען זיין אָרוֹיס פֿוּן דעם טיפֿן תהום, און קומען און רוחען אויף דעם מענטשן און באַצּוֹנְגָעָן דעם מענטשן אָונְטָעָר זִיעָר רְשֻׁוֹת, אָז דער מענטשן זאל נישט האָבָן קֵין שליטה אויף זיין געלט, און נישט נאָר אָז עֶר זאל זִיכְעָר נִישְׁט קָעְנָעָן גַּעֲבָן צְדָקָה מִיט דעם געלט, אָז אָפְּילָו פָּאָר זִיךְ זַיִן זאל עֶר נִישְׁט האָבָן דֵי מַעֲגָלָעָכְיִיט צָו גַּעֲוָעָלְטִיקָן אויף זיין געלט, צו קוֹפִּין פָּאָר זִיךְ עַפְּעָס אָ גַּוטָּע עַסְנוֹוָאָרג אָדְעָר אָ קְלִיְיד צוּ מַאֲכָן פָּאָר זִיךְ אָדְעָר פָּאָר זִיךְ וּוֹיְבָ אָזְן קִינְדָּעָר וּוֹיְעָס פָּאָסְטָ פָּאָר אִים לְוִיתָן זִיךְ רַיְכְּתוֹם, אָזְן זִיךְ גַּעֲשְׁטָאָלָט אָזְן זִיךְ גַּאנְג אַיז וּוֹי אָן אַרְיָמָּאָן.

יז. **נִמְצָא**, קומט אויס אָז עֶר לִיְידָט אַלְעָרְלִיְיִם יִסְוְרִים אָזְן עֶר וַיִּיט אָרוֹם אַנְגָּעָתוֹהָן אִין פָּאָרְלָאָטָעָטָעָ קְלִיְידָעָר. וּוֹעֵן עֶר דְּאָט אָפְּילָו אִין זִיךְ הַזּוֹן אַלְדָּאָס גַּוטָּס, הָאָט עֶר אָבָעָר דָּעָרְפָּוּן קֵין הַזּוֹהָה נִישְׁט, אָזְן דָּאָס אַלְצָן אִיז אַנְגָּעָבְרִיְיט פָּאָר אָז אָנְדָעָר מַעֲנְטָשׁ וּוֹאָס אִין נִשְׁט, אָזְן דָּאָס אַלְצָן אִיז אַנְגָּעָבְרִיְיט פָּאָר אָז דָּאָס גַּוטָּס פֿוּן דעם קְמַצְן וְאָל הַיְמָל הָאָט מַעַן אויף אִים אַוְיְגָעְרוּפָן אָז דָּאָס גַּוטָּס צוּ דעם קְמַצְן וְאָל זִיךְ אַנְגָּעָבְרִיְיט צוּ דעם אָזְן דַעַת מַעֲנְטָשׁן, אַזְוִי וּוֹי דָעָר פָּסָוק זִזְגָּט (איוב כו, יז) "יִכְּנֵן רְשָׁעָן וְצָדִיק יַלְבָשָׁ", דָעָר רְשָׁע טוֹת אַנְגָּרִיָּטָן אָזְן זִיךְ יַעֲרָר צְדִיק וּוֹעֵט זִיךְ דָעָרְין אַנְקָלִיְידָן.

די **כְּתָת** מַשְׁחִיתִים וּוֹאָס זַעֲנָעָן פָּרִיעָר דָעָרְמָאָנָט גַּעֲוָוָאָרָן, וּוּעָרָן אַנְגָּעָרוּפָן "רָעוֹה", אָז אויף זִיךְ וּוֹעָרָט גַּעֲזָאָגָט אִין פָּסָוק (תְּהִלִּים צא, יז) "לֹא תָאָנֵה אֶלְיךָ רָעה", עָס וּוֹעֵט זִיךְ נִשְׁט טְרָעָפָן צוּ דִין דִי כְּתָה מַשְׁחִיתִים וּוֹאָס וּוּעָרָן אַנְגָּעָרוּפָן "רָעוֹה".

נוּ, דָעָר מַעֲנְטָשׁ וּוֹאָס אִיז אַינְעָם רְשֻׁוֹת פֿוּן די מַשְׁחִיתִים וּוֹאָס וּוּעָרָן אַנְגָּעָרוּפָן מִיטָן נָאָמָעָן "רָעוֹה", אִיז גַּלְיִיךְ מַמְשָׁ צוּ אַקְרָאָנָקָן וְיָאָס פָּאָר אִים שְׁטִיטִיט אַלְעָרְלִיְיִם עַסְנוֹוָאָרג אָזְן גַּעֲשְׁמָאָקָעָ מַאֲכָלִים, אָזְן עֶר קָעָן זִיךְ נִשְׁט פָּאָרְזָוּכָן צּוֹלִיב זִיךְ שְׁלָאָפְּקִיְיט. אַזְוִי אוֹיךְ אִיז זִיךְ מַעֲנְטָשׁ וּוֹאָס אִיז אָונְטָעָר דעם רְשֻׁוֹת פֿוּן די שְׁלָעְכָּטָעָ מַשְׁחִיתִים, אָזְן פֿוּן אַלְעָזִינְעָ מַעְשִׁים קְוּמָט אִים גַּאֲרְנִישְׁט אָרוֹיס, נִשְׁט אוֹיךְ זִיךְ

וועטל און נישט אויף יגענער וועטלט, נאָר די תכרייכים ווּאָס מען קליעדעת אַים אָן נאָך זיין טויט. **יך. וזה שאמר,** און דאס איז די כוונה פון דעם פסוק אַין קהלה ווּ, ב) "אִישׁ אֲשֶׁר יְתַן לוֹ קָלְקִים עֹזֶר וְנַכְּסִים וְכָבֵוד", דער מענטש ווּאָס דער אויבערשטער געט אַים עַשְׂרוֹת אָן פָּארְמַעְגָּנָס אָן כָּבֵוד, "זֶלֶא יְשַׁלְּטָנוּ אֶלְקִים עַלְיוֹ", אָן דער אויבערשטער מאָכַט אַים נישט געוועטליגן דערויף, "זָגַנְתָּ זֶה רְעֵה חֹלֶה", דאס איז צוליב דעם ווּאָס ער איז אונטער דעם רשות פון די משחיתים ווּאָס ווערן אַנגַעַרְפֵּן רְעֵה, אָן ער איז גְּלִיכִיך ווי אַ קְרָאַנְקָעָר ווּאָס אַלְדָּס גוֹטָס שְׁטִיטִיט פָּאָר אַים אָן ער קעַן עַס נִישְׁט עַס.

דעַרְיבָּעָר, זאל דער מענטש זעהן צו טוהן דאס ווּאָס איז רעכטפֿאָרטִיג אַין די אוּיגַן פון דעם אויבערשְׁטִין אָן פון מענטשַׁן, דאס הִיְשַׁט ער זאל נִישְׁט זִין קָאָרג אָן אוּיך נִישְׁטוּ צו מִילְּד, אָן אַ גוּטָעָר נָאָמַעַן אַיז בעסער פון גוֹטָן בוּימָאיַיל, אָן אַזּוּ ווּעַט אַים גוֹט זִין אוּיפָּה דער וועטלט אָן ער ווּעַט אַוּוּקְגִּין פון דער וועטלט מיט אַ גוֹטָן נָאָמַעַן, אָן עַס ווּעַט אַים זִין גוֹט אוּיך אוּיפָּה יְעַגְּנָר וועטלט, אָמן.

נעילת השם יתברך

הסכימות

גדולי

דורינו

שליט"א

RABBI SOLOMON KRAUSZ
 215 Rutledge Street
 Brooklyn, NY 11211
 (718) 387-3881

שלום קריין

אב"ד דק"ק אודוואר

כעת הרב ביביהם"ד בית ישע'

מח"ס שו"ת דברי שלום דיח ושור ספרות עה"ת וסוגיות

בס"ד, עש"ק זאת חקת התורה תש"ס

מען האט מיר געוויזן דעם הייליגן ספר קב הישר וואס מיין פרײינט הרה"ג המפורסם, ועלכער האט א羅יסגעגעבן פילע טיייערע חיבורים לטובת הכלל, צוישן זיין דעם ספה"ק שבט מוסר, וואס האט גאר פיל מצליה געוווען ברוחניות צוליב דעם שיינעם דרוק אין די אידישע שפראך, און יעצעט האט ער מיט גרויסע כוחות און יגיעות מצליה געוווען א羅יסצונגען: דעם הייליגן ספר קב הישר אין די אידישע שפראך, וואס אין זיינער נויטיג און ידע אידישע שטוב, כדי אויך די פרוינע און נויידלעך זאלן געוואוינט זיין צו לערנען אין אים שטענדיג, און דירכדים וועט מען צוקומען צו געוואלדייגע דרגות אין יראת שמים.

איך האב נישט גענוג לוייב וווערטער פאר די גרויסע ארבעטע וואס מען האט אריינגעלייגט אין דעם ספר. איך בין בטוח או דער וואס וועט אריינגעמען דעם הייליגן ספר אין זיין הויז, און די בני בית וועלן זיין געוואוינט צו לייענען אין דעם ספר, וועט דאס צוהעלפן בעזהשיות אריינצוברעגען א גוטן חינוך אין זייןע קינדער.

השיית זאל העלפן או דער מחבר זאל מצליה זיין איזן אלע עניינים, און ער זאל מהנק זיין זייןע קינדער אלס תלמידי חכמים ובעליג מידות טובות.

איך שרייב און חתמי'ע דעם בריוו לכבוד התורה הקדושה

הק' שלום קריין אבד"ק אודוואר

מחבר ספרי שו"ת דברי שלום ד' חלקייט

רפאל בלום

RABBI RAFAEL BLUM

100 KASHO DRIVE

BEDFORD HILLS, N.Y. 10507

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א

בעדפארד הילס, ניו יורק יע"א

בס"ד, יום ג' פרשת וירא תשס"א לפ"ק.

הביאו לפני איזה עליים מהעתיקת קב הישר בלשון המדוברת ולמותר להאריך בשבח גדולות המחבר כי כבר יצא טبعו בכל העולם כולם בספריו המקודשים המלאים זיו ומפיקים נוגה, וכבר שונו ושוחtin בצמה דבריו הקדושים כל קהל עדת ישראל זה כמה דורות וכבר נתעورو אלו לחייב אביהם שבשמיים בכח דבריו הקדושים החוצבים להבות אש ובתוכם גם גдолיה הדור שהיעדו על עצםם כן. ומקור הדברים בחז"ל ש"ס ומדרשים וגם בספרי קבלה, ונכתבו בלשון צח המתקבלים היטב לב כל אחד.

וטובה גדולה וזכות הרבים נפלאה העתקת הדברים בלשון המדובר כדי שייהי שוה לכל נפש אנשים נשים גדולים וקטנים וע"ז יהיה יד הכל ממשמשים בו גדול קטן וכולם מוצאים בו דבריהם נעימים ומתוקים, וכבר הארכו הספרים בגודל ללימוד ספרי מוסר בכל יום ובפרט בזמן זהה שהדור פרוץ במלואה בעזה ר' אי אפשר כלל לעמוד נגד גלי הנסינות בעלי הלימוד בספרי הנחיצות המוסר. ואחזיקנא טיבותא להני עוסקי בקדשי שמים הטורחין טובא להוציא מתחת ידן דבר שלם על טהרתו הקודש ומוצאה רבה להביא ברכה זו לבית ישראל כדי ולהשרות השכינה בבitem. גם שהדברים שנכתבו בקדשה וטהרה יתאפשרו לקרב לבות ישראל לאביו שבשמיים.

יה"ר שנזכה כולנו לעבדו שכם אחד מתוך בריות גופא ונהורא מעלה עבגצבב"א.

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א

מאיר בראנדסדאפרער

Member of Beth Din
of the Eida Hachareidis
Rabbi of Batei Ungarin and vicinity
JERUSALEM
Av27 Shivotai Israel St. Tel. 582-9692

חבר הבוד"ץ העדה החדרית
ברשותו כתבי אונגראיין והסכיבת
בעיה"ק ירושלים תובמ"א
מח"ס שות' קנה בושם
רחוב שבטי ישראל 27, טל. 582-9692.

בס"ד, יומ' ב' לט' כתוב זאת זכרון בספר, י"ב לחידש שבט תשנ"ז לפ"ג. די דאציגע הסכמה וווערט געגעבן אין דעם שבח און גרויסקייט פון דעם באווארסטן גאון, ירא שמים, וואס זיין "יראה" איז פרער אוון מערע' זיין זיין "חכמה", וכו' ... הרה"ג כש"ת... וועלכער האט זיך אונטער גענוומען א גוטע זאך, איבערצוטייטשן דעם הייליקן ספר "שבט מוסר" פון לשון-הקויש צו די אידיישע שפראך ווי מען רעדט הינט צו-טאָג.

עס איז איבעריג זיך אריינזולאָזן אין דער גרויסקייט און וויכטיקייט פון דעם דאַזְיַין חיבור און די גרויסקייט פון זיין מהבר, וויל עס איז שווין גוט באווארסט איבער דער וועלט, און זיין גוטער נאמען איז צעשפּרייז איבער דער וועלט נאך פון די פריערדיקע דורות.

און דערפּון פֿאַרְשְׁטִיעָן מיר, איז די מצוה וואס הרה"ג כש"ז... האט געטאן ביים איבערטִייטשן דעם ספר אויף אידיש, איז געוואָלְדִּיק גֶּרְּזִיס, וויל דורך דעם ווועט ער צוּרְעָנְגָּעָן איז אויך די פֿשְׁוֹטָעָן מענטשָׁן, פֿוּוִינָן און קינדער, וועלן לערנען אין דעם וויכטיקן ספר, וואס איז פֿוֹלְמִיט זורחה און יראת-שמים.

אט די גאנצע אַרְבָּעַט האט ער געטאן אויף אַשְׁיְינָעָם אָפָּן, אֵין אַ גְּרִינְגָּע שפּראָך אָון מִיט גְּרוּוּס אָון לִיכְטִיקָע וווערטער, אָוּ יַעֲדָעָר זָאָל קָעְנָעָן לערנען אָון פֿאַרְשְׁטִיעָן אָן זיך אַנְשְׁטְּרָעְנָעָן, זָאוּ אָוּ יַעֲדָעָר זָאָל האָבָּן די מַעְגָּלְעָקִיָּט צו לערנען אין דעם הייליקן ספר.

און השם יתברך זאָל אַיִם הַעֲלִפָּן, ער זאָל עַנְדִּיקָן דעם ספר אֵין אַ גּוֹטָעָר שעה, אָון ער זאָל זָוְכה זַיִן "להגדיל תורה ולהאדירה", צו פֿאַוּמָעָן די לערנענָס פֿוֹן תורה, אָון אֵין דעם זכות וועלן מיר זָוְכה זַיִן צו די גָּאוֹיָה אָון די ישועה, בֵּין מִיר ווועלן הערָן דעם קָוָל שׂוֹפָר פֿוֹן מִשְׁיחָ צְדָקָנוּ, בְּמַהְוָה בִּימֵינוּ אָמָן.

גע' חמ'עט, אֵין כְּבוֹד פֿוֹן אָוּנוּעָר הייליקע תורה אָון אִירָעָ לערנען
מאיר בראנדסדאפרער
חבר הבוד"ץ העדה החדרית, פה עיה"ק ירושלים

בעזה"ת

משה שטערן

אב"ד דוברעצין ונוי היוזל יצ"ו

בעהמ"ח שוו"ת בארכ' משה י"ח

בלאמו"ר הרא"ש, בעמ"ח ספרי גפי אש ומיליצי אש וש"ס

ברוקלין י"א

אל מע"כ ידידינו הרה"ג המופלא ומופלג בהפלגת חכמים וنبונים זי"ר יפר"ז. בשמחה שמעתי שמע"כ הד"ת שליט"א עוסק במלאת הקודש ומתכוון להוציא לאיר עולם ספרי מוסר בשפה המדוברת-באידיש, בלשון המורגל בינוינו, אשר אין צורך למצוה רבה כזו, ומה גם בדור פרוץ כזה בעזה"ר, יצמח בהו טוביה גROLLA לנפשות היראים, בפרט לנשים ובחולות. וכבודאי רכיבים מבני עמיינו אנשיים ונשים וטף יתעוררו לבLY שטפו בחבל העולם השוטף וזרום בכלי העולם בדור האחרון הזה. ובדרך זו ישמר כל כבודה בת מלך פנימה, וכל הרוחות שבעוולם לא ייזוזו אותן מקומן, והיהצע שתוכלו על פלאי מים ועל יובל ישלה רששו וכו' ולא ימש מעשות של פרי, וחכמתו נשים בנתה בינו נטעים בנותינו כזויות מהחותבות תבנית היכל.

ועכשיו נדבה רוחה להעלות הספר הקדוש **"שבט מוסר"** מהרה"ק רבינו אליהו הכהן ז"ל לרפואם במעלות רכובות, han lifot ha-lashon, כי העברי-ティיטש שדריבו בשעתו מודר ומשווה מאד מהאידיש המדובר ומודרג בינוינו, ודבר זה גורם שהרבבה פסקו מליקות בספה"ק זהה מאז ומקדם, han leshota li-tan ri'ot biyu diburo, ולעשות כוחות לפניהם העניים, וכן להדריס באותיות מאירות עיניהם ובהרחבה, בטורח גדול והוצרכו לעבור על כל חיבקה ותיבה ברדיוק.

וכמה גודל שכרו להביא סה"ק זהה, שהוא מלא מוסר ויראת הא' לכל בתיה ישראל, כמו שהיה מאות שנים לפני יעקב אלו הנשים הצדניות, וקו"ח כתה בעקבותה ר' חזיה, אשר מלאו פני חבל בדברי הכל וקלול בכל הלשונות, ושיחות, אשר יש להרחקם מגבול וצניעות והטהרה. וספר הקדוש הזה יפיה בהם רוח של קדושה, אהבת השם ותורתו הקדושה, כמו שהיה בכל הזמנים .

למוהר להאריך בשבח הספר והמחבר, די לנו מה שמוכא משלשה קדושים עליון נל אחד בדורו: ז"ל החיד"א **בשם הגדוילים**: מורה הרב רבינו אליהו הכהן אחד מרבני איזמיר, חיבר יותר מששים חבורים מספר הסמן לארכבים, והיה אפוטרופוס גדול לעניינים שהיה הולך וקובץ על ידי מהגרירים ומחלק לעניינים, ורבים השיב מעון בדרשותיו ותובחותיו ומתתק לשונו. וכבר בא לו אדם מישראל בALTHO יום שכת קרש אחר הדרוש ונשך ידריו ואמר לו ידרע להו ירב כי הוא היה מוכן לעשות עברה והיום זהה בשמעי דרוש הארון חזרתי כי ונפקחו עני... והואיתה מנוחתו בשנה חפ"ט, עכ"ל.

וז"ל הגאון רבינו חיים אבולעפיא ז"ל: "נהירנא כד הוינו זוטרא הנה נא העיר הזאת... שמה ישבו כסאות אלו וראשי סנהדראות... ומתחום עין החشمل דבר אחד לדודו רב להושע, הרב הדרמה למלאך, הלא זה אדוני אליו, אין בן העולם הזה גבריא דחויב כתמייה למחצה שליש ולרביעי, אין גבוריותו הן נוראותין, ידרע ורבנן וספרין פתיחו. ונשמע פתגם המלך אף שםיע כל ימו של אותו צדיק יושב ודורש תחת אשר קנא לאלקו כאיש מלכות עיר קנאה יריע. ורבים

הшиб בתוכחות על עון ים ליום יביע", עכ"ל. וידוע מה שאמרו הגה"ק ורבי הלל מקאלאמיא שחשפר שבט מוסר עשה אותו ליהודי.

ובהוזאה זו הוסיף הוספה נוחות בסוף הפרק, וסבירו מעשיות שהיו שווים לכל נפש אנשים ונשים וטף, ועוד דברים טובים ומוסילים, הכל בלשון קל ונקי, כדי שכוא"א יוכל להגות בו וילמדנו בינה וישיגו אורחות חיים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך. ונוחץ מאור שהบทי ספר יעשה שיעורים שבט מוסר, ויקיימו בנפשם מאמר החכם "אורות קשורהقلب נער שבט מוסר ריחקינה ממןנו" (משלי כב, ט).

גם עשו דבר גדול, להוציא לאור לילדים, קונטרסים בודדים מהפרק שערכם ביותר לקטנים למען קראו בו הנשים והקטנים בזמניהם הפנויים, כגון שבתות וישראל וכו'. והוא תועלת גدول להכנס אהבת תורה וישראל ומדות טובות בלבבות בני ישראל, ובפרט בזמנים הללו, שהשוק מלא מכל מני חוכות שאין בהם ריח תורה וישראל אמרית, נחוץ מאד ספירים כאלו, בפרט בזבורי שלם טהרה, ע"ז שיבינו חכלית המצאות ושמירתם עוד מילדיותם, שיהי' שמור גם על העתיד שלהם.

עד כמה גדול ענן הוצאה ספרי מוסר באידיש לבני ולבנות ישראל השרירין שיקראו בהם ויעמדו באמנותם הטהורה, אנו רואים מהה שגה"ק רב היל מקאלאמיעז זוק"י רצה בעצמו לתרגם הספר "פלאי יועץ" באידיש, ולקח לעליו על גולן כבודה קשה כזאת, אך בכדי לזכות הרובים חול"ק בהקדמתו: "ווגם לפני ריבות בשנים עלתה על דעתינו לעשות כן, ובקשתי או מני דידי בר אבנן ירא ד' התורוני המופלג והחריף הגנדיג מורה יוסף גינז'ז'ל' המדריס בעיר ויעין הבירה שנקה מירושי המחבר פלא יועץ הוצאה של הדפסתו בלשון אשכנז ונחן לי זאת בכתב אבל לא אסתיע מלטה לילשותן כן, لكن כゾת זה שיש לי, אני נונן שלא הי' עליו שם פוץזה פה, וחיביך הוא לכל אחד ואחד להביא ברכה ואת לתוכו לעין בכו בכל יום לכל הफחות חצי שעה ובשבת קודש ורב הימים". כ"ה תשורי תרמ"ז קאלאמיא, הק' היל ל"ש מוערטש. ע"ב.

פשטו הוא שסגן זה שעוכד על ידי המול' הנ"ל שליט"א, הוא שלן, ואין רשות לשום אדם להಡפיס את "שבט מוסר" כפי שסדר על ידו, ואולם ענן שהשיקע בה עבדה רנה והן עצמן, וכי שלא היו עושים מצוה ניוקין, וגם שלא נגעלו דלת על הבא, ראייתו לחות דעת זי העני' שאין לשום אחד לדפס וספר "שבט מוסר" כמתכונת עובdotו, דהינו בלשון סבא חביב ואהוב בעיניהם, וכל בדורינו במשך שנים מיום שיצא לאור הספר הזה עיין מה שכתב זקיני בתשובה חז"ס חווימ"ס מי"א שנכוו לגזר כוח).

ע"כ בודאי ונברဂודל עשה בזה, ומזכה יקרה וחשובה, לעמוד לימיינו ביד רחנה ורוח נדיבתן בחזקה להחומות הרבות, והן בהפעצת הספר בקרבם עם סגוללה, ושכרם אתם, ולהויל' ערד ספריהם באידיש, אשר ינטעו שורש טוב בכל בית ישראל אשר דרך ישראל סבא חביב ואהוב בעיניהם, וכל מי שמשיע בידם לזכות גדול יהשך, כי הוא בכלל מזci הרים שאין קץ למתן שכרם, ואשרי חלקלם. והשיות היה נבערו שיזכה להרחב גבוליה הקדושה, ויזכה במהריה לראות בתרומות קדזן ישראל.

באעה"ח למן המצואה הקדושה כי רבה היא

משה שפיירן

אב"ד דערברען יצעז'

פה ברוקלן יצעז'

משה שטערן

אב"ד דערברעציגן ונייהיזל יצ'יו

בעהמ"ח שוויית בארכ' משה יה'

בלאאמו"ר הרא"ש, בעמ"ח ספרי גפי אש ומלייצי אש וש"ס

ברוקלין יע"א

זו אונזער הויכגעשעצעטער פרײינד, חכם און נבון, ז"ר יפר"ת
 מיט פרײיד האָב אַיך געהרט אָז אונזער הויכגעשעצעטער
 פרײינד, הַדְתֶּלְיטֵא, גיט זיך אָפּ מיט דער הייליגער אַרבּעַט, אָזּוּן
 גרייט זיך אַרוֹיסְצְּגָעַבּן אָזּוּן בָּאַלִּיכְּטֵן דִּי וּוּלְטַ מִיט סְפָּרִי מַסְרֵר זָוִין
 מַאֲמָע-לְשׁוֹן - אַידִישׁ, וּוּי מַרְעַדְתַּ הַיְינַט צּוֹ-טָאגּ, וּוּאָסּ דִּי מַצּוֹה זָוִין
 זַיִעַר הוַיְיכְּגָעַשְׂעַטְרַ, סְפָּעַצְיַעַל אַין אָונְזָעַר דָּרָר, וּוּלְכָאָר אַין זַיִעַר פֿרּוֹץ
 בְּעוֹהָר, וּוּטַר דַּעֲרַפּוֹן אַרוֹיסְקּוּמָעַן אַ גְּרוֹיסְעַ טּוּבָה צּוֹ דִּי יְרָאִים,
 סְפָּעַצְיַעַל צּוֹ פְּרוֹיַעַן אָזּוּן מַיְידַלְעַד. אָזּוּן גְּעוּווֹסּ וּוּלְעַן פֿילְעַ מַעְנָעָר,
 פְּרוֹיַעַן אָזּוּן קִינְדָּעַר פֿוֹן אַחֲנָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, זִיּוֹן גְּעוּווֹאָרָנְטַ נִיעַט
 פָּאַרְשְׁלַעְפַּט צּוֹ וּוּרְעַן אַין דָּעַם שְׁטוֹרָאָם פֿוֹן נַאֲרִישְׁקַיִיטַ פֿוֹן דָּרָר וּוּעַיטַ
 וּוּאָסּ שְׁטוֹרָאָמַט אָזּוּן פָּאַרְפְּלַיְצַטְדִּי גָּאנְצַעַ וּוּלְטַ אַין דָּעַם לְעַצְטַן דָּרָר.
 אָזּוּן אַזְוַיּוֹ וּוּטַר גְּעהַיְטַן וּוּנְטַן דָּרָר כְּבּוֹדַ פֿוֹן אַיְדִישַׁע טַעַכְטַעַר - וְלָלַ
 כְּבּוֹדַה בְּתַ מְלָךְ פְּנִימָה, אָזּוּן אַלְעַ וּוּנְטַן דָּרָר וּוּלְטַ וּוּלְעַן נִיעַט
 אָוּמְשְׁטָאַנדַּ זִיּוֹן צּוֹ רִירַן פֿוֹן זַיִעַר אַרטַּ, וּוּי עַס שְׁטִיטִיטַ "וְהַיָּה כִּיּוֹן
 שְׁתַׁולְעַל פְּלַגִּים וּלְעַל יוּבְּלִישְׁלָחַ שְׁרַשְ׀יוֹ וּכְוֹ" וְלֹא יְמִישַׁ מַעֲשׂוֹת נֶלֶךְ
 פְּרִי וְחַכְמָות נְשִׁים בְּנַתָּה בִּתְהָ אֲשֶׁר בְּנָנוּ כְּנָטוּעִים בְּנָנוֹתֵינוּ כְּזִוְוִית
 מְחוֹטוֹבֹת תְּבִנָּה תְּבִנָּה הַיכְלָה".

אָזּוּן אַיצְטַעַר הַאָט עַר זִיּוֹן אָונְטַעְגַּעַנוּמָעַן אַרוֹיפְּצְׁבּוֹרְעַנְגָּעַן דָּעַם
 הַיְילִיקָּן סְפָּר "שְׁבַט מַסְרֵר" פֿוֹן דָּעַם הַיְילִיקָּן רְבִי אַלְיהָוָה הַכָּהָן צְצַ"ל אַין
 דָּרָוק מִיט אַסְטַּ מַעְלוֹת, סְיִי אַ שְׁיַינְעַ שְׁפָרָאַךְ, וּוּאָרוֹם דִּי עַבְרִי-טִיְּשָׁ
 וּוּאָסּ מַעְן הַאָט גַּעַרְעַדְתַּ אַין יְעַנְעַר צִיְּטַ אַין פּוֹלְשְׁטַעְנְדִיקַ אַנְדְּעַרְשַׁ פֿוֹן
 דָּעַם אַיְדִישׁ וּוּלְכָן מַעְן אַין גְּעוּוֹוַיִּנְטַ הַיְינַט צּוֹ-טָאגּ, אָזּוּן דָּאָסּ הַאָט
 פָּאַרְאוֹזְאַכְטַ אַזּוּנְטַשְׁן הַאָבָן אַוְיְגַעְהָעָרָט אַרְיִינְצּוּקָוָן אַין דָּעַם
 הַיְילִיקָּן סְפָּר. אָוֹן הַאָט עַר בְּאַשְׁיַינְטַ דָּעַם הַיְילִיקָּן סְפָּר מִיט אַפְּזַונְדַּעַן
 אַיְיָ זָאָר פֿוֹן דָּרָר צְוֹיִיטָעַר, אָזּוּן אַוְעַקְשְׁטַעְלַן קַעְפְּלַעְרַ פָּאָר דִּי עַנְנִינוֹזַ
 אָזּוּן דִּי אַוְתִּיחָוֹת זִיְעַן שְׁיַינְעַ אָזּוּן גְּרוֹיסְעַר וּוּאָסּ לְיִיכְּטַן אַין דִּי אַוְיִגְן, אָזּוּן
 יְעַדְעַר וְאַרטַּ אַיְזַ אַוְיְגַעְרַעְכַּנְטַ, דָּוְרְגַעְקַוְקַט אָזּוּן פָּאַרְאַכְטַן פִּינְקְטַלְעַן,
 אָזּוּן דָּאָסּ אַלְעַס אַיְזַ אַיְם אַנְגְּגַעְקְוֻמָּעַן מִיט גְּרוֹיסְ מִיא אָזּוּן אַסְטַּ אַרְבְּעַטְ
 אָזּוּן וְיִ פְּלִיאַזְיַן בְּאַלְוִינְגַּ פָּאָר אַרְיִינְצְּבּוֹרְעַנְגָּעַן דָּעַם דָּזְזִיןַ
 הַיְילִיקָּן סְפָּר, וּוּאָסּ אַיְזַ פֿוֹל מִיט מַסְרֵר אָזּוּן יְרַאַת הַשָּׁם, צּוֹ יְעַדְעַר

אידיש הויז, וואס דער הייליקער ספר איז הונדערטער יארן געזוען אַהייליגע ליכט צו די נשומות פון בית יעקב וואס דאס מײינט די נשים צדקניות, און כל-שכן איצטער ווען מיר האלטן בי די פוסטוויט פון משיח, ווען די וועלט איז אָנגעפֿילט מיט פושטעהן און פֿאַרדז'זּוּרבּעַנְעַזְעַן אַין אַלְעַ שְׁפָרָאַכְן, אָומְעַטְוּם, וואס דאס דָּרְךָ דָּעַרְוִיטְעַרְוּץ וּוּרְעַן פון גְּרַעְנִיץ פון באַשְׁיַׂדְנִיקִיט אָון רֵינְקִיט. אָון דער הייליקער ספר וועט אַריינְגְּבָלָאָזְן אַ הייליקְן רוֹחַ, אַ רֹּוחַ פון אהבת השם זוֹן זַיִן הייליקע תורה, ווי עס איז געזוען אַין אַלְעַ צִיְּטָן.

מֵיר וּוּלְעַן זֶיךְ דָּא נִישְׁטָא אַרְיִינְגְּלָאָזְן צַו בְּאוּוֹוָנוֹנְדָעָרָן דָּעַם סְפָר אָזְן זַיִן מַחְבָּר. מֵיר וּוּלְעַן נָאָר בְּרוּנְגָּעָן די וּוּרְטָעָר פון דָּרְיַּה וְיַּיְלִיקָּע צְדִיקִים, יַּעֲדָעָרָעָר אִין זַיִן דָּוָר:

1) דער חד"א אַין סְפָר "שֵׁם הַגְּדוּלִים":

"מָרְנוּ הָרָב רְבִי אַלְיהוּ הַכָּהָן אַחֲד מְרֻבְּנֵי אַיזְמִיר, חַבָּר יִתְרָחָ מְשֻׁלְשִׁיבָן חֲבוּרָם מִסְפַּר הַסְּמָךְ לְאַרְבָּעִים, וְהִיא אַפְּוֹרְטוּסְגָּדָל לְעַנְיוֹנִים שָׁהָיָה הַוּלָּךְ וּקְבוּץ עַל יְדֵי אַהֲגְבִּירִים וּמַחְלָקָעָנִים, וּדְבִים הַשִּׁיבָן מְעוֹן בְּדִשְׁוּתוֹן וְתוֹכוֹחוֹן וּמְתָקָעָנִים שְׁוּנוֹנִים. וּכְבָר בָּאַלְמָד מִשְׁרָאֵל בְּבִיתָיו יָמָם שְׁבַת קָדְשָׁה אַחֲרַ הַדָּרוֹשׁ וּנְשַׁקְתָּיו יָדָיו וּמְאֹרֶל לוֹ יָדֹעַ לְהָרָב כִּי הָאָהָה מָכוֹן לְעַשׂוֹת עֲבָרָה וְהִיּוֹם הַזָּה בְּשָׁמְעֵי דָּרוֹשׁ הַאֲדֹן חֹזְרָתִי בַּיַּיְנָה עַיִּינִי... וְהִתְהַגֵּד מִנוֹחָתוֹ בְּשַׁנְתַת תְּפָ"ט".

"מָרְנוּ הָרָב רְבִי אַלְיהוּ הַכָּהָן אַיְינְעָרָעָר פָּוֹן די רְבָנִים כּוֹן דָּעַר שְׁטָאַט אַיזְמִיר, הָאָט מַחְבָּר גַּעַזְעַן מַעַר וּוּי דָּרְיִיסִיק סְפָרִים כְּמַעַט פֿעַרְצִיק, אָון עַד הָאָט זִיךְ פָּאָרְנוּמָעָן מִיט די אַרְעַמָּעָל לִיְתָא דָּוְרָךְ אַרְוָמָגִיאָן אָון צְוֹאַמְעַנְקְלִיְבָן פָּוֹן די נְגִידִים אָון פָּאָרְטִיְילָן צַו די אַרְעַמָּעָל, אָון פִּיל מְעַנְטְּשִׁין הָאָט עַד אַפְּגַעַה אַלְטָן פָּוֹן זִינְד דָּוְרָךְ זִינְעָר דִּיְידָעָס אָון די תּוֹכוֹחָה מִיט זִיסְעָ וּוּרְטָעָר. אָון אַיְנְמָאָל נָאָכָן דִּיְידָעָן שְׁבַת אִיז אַיְינְעָרָעָר גַּעַזְעַמָּעָן צַו אִים אִין דָּעַר הַיּוֹם אָון אִים גַּעַזְעַשְׁתָּא די העַנְטָזָה זָאָגְדִּיק אָז עַד הָאָט זִיךְ גַּעַגְּרִיְיט צַו טָאָן אָן עֲבִירָה, אָון הַיִּנְטָה הַעֲרָעָנְדִּיגָּה דָּרְשָׁה הָאָט בָּאַשְׁלָאָסְן זִיךְ פּוֹלְשְׁטַעַנְדִּיק אַפְּהַאָלְטָן דּוּרְפָּוֹן. עַד אִין נְפָטָר גַּעַזְעַרָּן אִין יָאָר תְּפָ"ט". דָּאָס זְעַנְעָן די וּוּרְטָעָר פָּוֹן חַדְ"א:

2) דער גָּאוֹן רְבִי חַיִּים אַבּוֹלְעַפָּאָז צְצִיל:

"נָהִירָנָא כָּד הַוִּינוֹ צּוֹרָתָה הַנָּהָה נָא הַיּוֹרְהַזָּת... שְׁמָה יְשִׁבוּ כְּסָאות זָוָל רָאשִׁי סְנָהָדָרוֹת... וּמְתוּכָם כְּעַיְן חַשְׁמָל דָּבָר אֲחֵד לְדוֹדָר רְבִי הַחֹשֶׁעַ, הָרָב הַדּוֹמָה לְמַלְאָאָן, הָלָא וְהָאָדוֹנִי אַלְיהוּ, אַיְן בָּן הַעוֹלָם הָזָה גַּבָּרָה דָּחַשְׁבָּה כּוֹתְהָה לְמַחְצָה לְשָׁלִישׁ וּלְרְבִיעָה, הָן הָנָן גְּבוּרָותָיו הָן הָנָן נְרוֹאָתוֹן, יְהִי רְבָנָן וּסְפִרְיוֹן פְּתִיחָה. וּנְשַׁמְעַ פְּתִיחָמָגְמָה הַמֶּלֶךְ אָרְךְ מְשֻׁמְעָה כָּל יְמֵי שְׁלָאוֹתָיו צְדִיקִי יוֹשֵׁב וּדוֹרְשָׁת תְּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְקָיו כָּאֵשׁ מַלחְמָה יְעִיר קָנָהָה יְרִיעָה. וּרוֹיִם הַשִּׁיבָן בְּתוֹכָהוֹת עַל יְוֹן יְוֹם לִיְעַל."

"אַין גַּעַדְעַנְקָא אִין מִין יְוָגָנָט, אַין דָּעַר שְׁטָאַט... זְעַנְעָן גַּעַזְעַסְעַן די רָאשִׁי סְנָהָדָרוֹת... אַון צְוִוְישָׁן זִיךְ הָאָט זִיךְ אַרְוִיְסְגַּעַוְוִוִּין וּוּי אַ שְׁטָרָאֵל פָּוֹן לִיכְטָן, דָּעַר רְבִי גַּאנְצָעָר וּוּלְעַט אַיז גַּעַגְּלִיכְן צַו אַ מְלָאָק, דָּאָס אַיז מִין הָאָרָה הָרָב אַלְיהוּ. אוּפְּרַיךְ דָּעַר גַּאנְצָעָר וּוּלְעַט אַיז נִישְׁטָאָז קִין מְעַנְטָשׁ וּוּי עָרָ, אַפְּיָלוּ נִשְׁטָאָז הָאָלָב אַדְעָר אַפְּרַטְל אַדְעָר אַפְּיָלוּ אַ דְּרִיטָל... אָון פִּיל

מעונטשן האט ער אַפְגָעַהּ אַלְטָן פֹוּן זִינֶד...". דאס זענען די ווערטער פון דעם גאנן
רבֵי חַיִים אַבּוֹלְעַפְּאַיְזָל'

(3) עס אייז באָוֹאוֹסְט ווֹאָס דער הייליגער גאנן אָוֹן צְדִיקָהּ רֹויִ
הַלְּ פֹוּן קָאַלָּאַמִּיאָהּ הָאָט גַּעֲזָאָגָט, אָז דער ספר "שְׁבַט מֹסֶר" הָאָט אַיִסְטָהּ
געמאָכְטָהּ פָּאָר אַיִד.

אין אָט דער אוֹיסְגָּאָבָּע אַיִזְ צְוָגָעָגָבָּן גַּעֲוָאָרָן ווַיְכִתְגַּעַ צְוָגָאָנוּן
בְּיַם עַנְדָּע פֹוּן יַעַדְן פְּרָקָך. אַוְיךְ ווְאַונְדְּעַרְלַעְכָּעָר עַרְצִיְּלַוְנְגָעָן, צְוָגָעָגָלִיךְ
פָּאָר יַעַדְן, מַעֲנָעָן, פְּרוּעָן אָוֹן קִינְדָּעָר - אַלְעָן אַיִזְ פְּיַינָּעָן אָוֹן גַּרְינְגָעָן
שְׁפָרָאָך, פָּאָר יַעַדְרָעָן צָו לִיעַנְעָן, מַעַן זָאָל אַפְלַעְדְּרָעָן דַּעֲרָפָוּן זַיְיָ
רַיכְטִיגָּעָן ווּגָעָן ווּמַעַן זָאָל זִיךְ פִּירָן, אָוֹן עָס אַיִזְ באָוֹאוֹסְט אָז אָבְּיַסְלָן
לִיכְטָהּ פָּאַרְטְּרִיְּבָּט אָסְךְ פִּינְסְטְּרָנִישׁ. אָוֹן עָס אַיִזְ זַיְיָעָר ווַיְכִתְגַּג אַז זַיְיָ
מוֹסְדוֹת חַיְינָךְ זָאָלָן אַיְינְפְּרָן שִׁיעֻוֹרִים אָיִן דַּעַם סְפָר "שְׁבַט מֹסֶר", אַיִזְ
אַזְוִי ווּעַלְן זַיְיָ מַקִּים זִין דַּעַם אַנְזָאָגָט פֹוּן דַּעַם חַכְמָה "אַוְלוֹת קְשָׁוָהָה בְּלָבָּה
הַנְּעָר שְׁבָט מֹסֶר יַרְחִיקָהּ מִמְנוֹ" (מִשְׁלֵי כְּבָ, טו).

אַוְיךְ הַאָבָּן זַיְיָ גַּעַטְאָן אָגְרִיסְעָזָאָך, אַפְצְׂדוֹרְקוּן פָּאָר קִינְדָּעָו,
בְּאַזְוֹנְדָּעָרָעָר פְּרָקִים ווֹאָס רַעַדְן צָו קִינְדָּעָר, אַזְ פְּרוּעָן אָוֹן קִינְדָּעָר זָאָיָן
לִיעַנְעָן אַיִזְ זַיְיָ אַיִזְ דִּי פְּרִיעָע צִיטָּט, ווּיְשָׁבָת אָוֹן יוֹם טּוֹב אַדְגָּא, אַיִזְ
דָּאָס אַיִזְ אָגְרִיסְעָר אַוְיפְּטוּן, אַרְיִינְצְׂבוֹרְעָנָגָעָן לִבְשָׁאָפָט צָו תּוֹרָה אָוֹן
יְרָאָת שָׁמִים אַיִזְ דִּי הַעֲרָצָעָר פֹוּן אַיִזְן. סְפָעַצְיָעָל אַיִזְ הַיְנְטִיגָּעָ צִיכְּצָעָן
וּוֹעֵן דִּי גָּאָס אַיִזְ פּוֹל מִיטָּשְׁרִיפְטָן ווֹאָס פָּאַרְמָאָגָן נִישְׁטָקִין רִיחָ פֹוּן
תוֹרָה אָוֹן אַמְתָּעָ יְרָאָת-שָׁמִים, אַיִזְ עָס זַיְיָעָר ווַיְכִטְקִיךְ, אָוֹן דִּי קִינְדָּעָו,
ווֹאָס זַיְיָעָר הָאָרֶץ אַיִזְ טָהָר, דָוָרָק דַעַם ווֹאָס זַיְיָ ווּעַלְן פָּאַרְשָׁטִיָּין דַעַעַץ
תְּכִלָּתָהּ פֹוּן דִּי מְצֻוֹתָהּ פֹוּן קִינְדְּוֹיִיזָאָן, ווּעַט עָס הַאָבָּן אַז ווַיְרָקָנָג אַוְיךְ
דִּי קְוּמָעָנְדִיגָּעָן יַאָרָן.

אַוְיךְ דִּי ווַיְכִטְקִיךְ אַרְיִינְצְׂבוֹרְעָנָגָעָן סְפָרִי מֹסֶר אַוְיךְ אַיִדְישָׁ פָּאָר
אַיִדְישָׁ שְׁרָעָ קִינְדָּעָר אַז זַיְיָ זָאָלָן אַיִזְ דַעַם לִיעַנְעָן אָוֹן זִיךְ שְׁטָאָרְלָעָן
אַיִזְ זַיְיָעָר אַמְנוֹנָה - קַעַנְעָן מִיד זִיךְ אַיְבָּרְצִיָּיָגָן פֹוּן דַעַם פָּאַקְטָה ווֹאָס דָעָר
הַיְלִיגָּעָר רְבִי הַלְּ פֹוּן קָאַלָּאַמִּיאָהּ זְצָוקָלְהָ אַהֲטָה אַלְיָין גַּעֲוָאָלָטָה
אַיְבָּרְטִיְּשָׁן דַעַם סְפָר "פְּלָא יוּעָן" אַוְיךְ אַיִדְישָׁ. ערַה אַהֲטָה זִיךְ
אַוְונְטָרְגָּעָנוּמוּן דִּי שְׁוּעָרָעָ אַרְבָּעָט אַנְאָר אַוְיךְ צָו מְזָחָה זִין דִי מַאְסָן.

ער שְׁרִיבָט אַיִזְן קְדָמָה:

"וגם לפני ריבות בשניים עלתה על דעתיה לעשות כן, ובקשתי איז מנידידי בר אַבּוֹן
ירא ד' התורני המפלג והחריף הנגיד מ"ה יוסף גינז ז"ל המدافיס בעיר ויונע הבירה שנקה
מיירושי המחבר פלא יויען הזכות של הדפסת ספר זה שיתן לרשות להדפסו בלשון אשכ"ז
ונתן לי זאת בכחtab לא אסתהיע מלטה לי לעשות כן, לנן זכות זה שיש לי, אני נוותן שלא
יהי עליו שום פוצה פה, וחיבור הוא לכל אחד ואחד להביא ברכה זאת לתוך ביתו לעין זיו
בכל יום לכל הפחות חצי שעה ושבשת קודש רוב היום." כ"ה תשרי תרמ"ו קָאַלָּאַמִּיאָה, ה"ז
הַלְּ ל"ש מוועטש.

"אַוְיךְ אַוְיךְ, פָּאָר פִּילָעָ יַאָרָן אַיִזְ מִיר אַיְנְגָעָפָלָן אַזְוִי צָו טָאָ",
אַוְן אַיךְ הַאָבָּן גַּעֲבָעָטָן בַּיִ מִין פְּרִיאַנְד דָעָר גַּרְוִיסְעָר תַּלְמִיד חַכְמָה אָוֹן

ירא הא' מ"ה יוסף גינז ז"ל, דער דראקער פון וויען, וועלכער האט אָפֶגְעַקְוִיפֶט פון די יוֹרְשִׁים פון דעם מהבר די ערלויבעניש צו דראקן דעם ספר "פְּלָא יוּעָן", ער זאל מיר ערלויבן צו דראקן דעם כיפר אין אידיש אונ ער האט עס מיר געהבן אין שrifט, אבער עס איז נישט פארוירקלעכט געוואן. אונ דעריבער, גיב איך אָפֶעֲדַנְצֵר אַפְּעַדְנְצֵר זונס אַפְּעַדְנְצֵר האָב, אָז יעדער ער זאל זיין ערלויבט דאס צו דראקן, אונ יעדער ער זאל אַרְיִינְבְּרָעְנְגָעָן די ברכה אין הויז אַרְיִינְצְּוּקָן אַיִן אַיִם יְעַזְּנָן טאג ווַיְינְיקְּסְּטָנָס אַהֲלָבָעָה, אונ שבת קודש מערסטע פון טאג". כ"ה תשרי תרמ"ו קאללאמייא, הק' הלל ל"ש מועטש. דאס זענן די וווערטער פון רביה הלל פון קאלاميיא.

עס איז א זיכערע זאָק אָז דער ספר ווי ער איז געיזירבן - באַלְאָנְגַּט צום אויבנדערמאָנטן אָנוּ עס איז פֿאָרְבָּאָטָן דאס אַיבְּרָצְׂדוֹדְרָקָן. אָנוּ ווַיְבָאָלְדָּע ער האָט אַרְיִינְגְּעָלִילִיגָּט אַסְּדָּקָאָרְבָּעָ� אָנוּ אַ גְּעוּוֹאַלְדִּיגָּע גְּרוֹיסָע סְוּמָע גְּעַלְט, אַיִּז כְּדִי אַוְיסְצּוּמִידָן פָּוּן אַיִּם אַ פְּאַרְלָוְסָט, אָנוּ אַיִּם נִשְׁתַּחַת אַפְּהָאָלָלָן פָּוּן ווַיְטָעַר טָאָן - לאָז אַיךְ ווַיְסַן מִיְּנָוָגָג, אָז קִיְּנָעָר טָאָר נִשְׁתַּחַת דְּרָקָן דעם ספר "שְׁבַט מֹסֵּעָ" אוַיַּחַד אַיִּדְישׁ ווי עס ווַעֲרַת גְּרָעַדְתָּ הַיִּנְטָט צו טָאָג, צְעַן יָאָר פָּוּן דָּעַם טָאָג ווַעַן דער ספר ווַעַט אַרוֹיסָפָן דְּרָקָן (וְוְאָס מִיְּנָוָגָג, דער חותם סיֻוף, האָט גַּעֲשִׁיבָן אִין אַ תְּשׁוּבָה, חַוְּשָׁן-מִשְׁפָּט סִימָן מ"א ווַעַן דער באַוְאָרְעָנִישׁ).

אָנוּ צוֹלִיב די גְּרוֹיסָע חַשְׁיבָּות פָּוּן דעם ספר, אַיִּז ווַעֲרַת, אָנוּ עס אַיִּז אַ גְּרוֹסָע מַצְוָה, אַיִּם צוֹ שְׁטִיכָן מִיט אַ בְּרִיטָעָרָה אַנְטָן אַנְטָן אַפְּעַנְעָרָה האָרָץ, סִיְּאַלְיָין קוֹפָן דעם ספר אָנוּ אוַיַּךְ הַעֲלָפָן צְוּוֹפְּרִיטָן דעם ספר צוֹיְשָׁן די אִידָּן עַמְּסָגָולָה, אָנוּ סִיְּאַיִּם הַעֲלָפָן אַרוֹנְיוֹצְׂגָעָן נַאֲךְ סְפָּרִים אִין אַיִּדְישׁ, ווְאָס ווְעַלְן בְּרָעָנְגָעָן גּוֹטָע רַעֲזָלְטָאָטָן אִין יַעֲדָר אַיִּדְישׁ הַוִּזְוָן ווְאָס די אַלְטָעָ אַוְיסְגַּעַטְרָאַטְעָנָע ווְעַגְפָּן אַוְנְזָעָרָע עַלְטָעָדָן זַעַנְעָן בָּאַלְיָבָט אָנוּ פְּאַרְהִילִיקָט בַּיְּזִי, אָנוּ יַעֲדָרָעָר ווְעַלְכָּרָע הַעֲלָפָט אַרוֹיסָאִין דעם אַיִּז עַס גְּרָעַנְטָט פָּאָר אַ גְּרוֹיסָן זְכוֹת, אָנוּ ער אַיִּז "בְּכָל מִזְכִּי הַרְבִּים" ווְאָס זַיְעָר בָּאַלְוִינְגָג אִין אַומְבָאָגְרָעָנִיט, אָנוּ ווְאוּיל אַיִּז זִי.

אָנוּ הַשְּׁם יַתְּבָרֶךְ זָאָל אַיִּם קְוֹמָעָן צו הַילְּפָן אוַיַּחַד פְּאַרְבּוֹיִיטָעָרָן די גְּרָעַנְעָצָן פָּוּן הַיְּלִיקִיט, אָנוּ מַעַן זָאָל זַוְּחָה זִיְּן אִין גִּיכָּן צו זַעַן אִין דער גְּעוֹהִיבְּנִיקִיט אָנוּ דעם כְּבוֹד פָּוּן אִידָּן.

באַהֲ"ח פָּאָר די הַיְּלִיגָּע מַצְוָה ווְאָס אַיִּז זַיְעָר גְּרוֹיס.

משה שטערן

אב"ד דערברעциין יצ"י

פה ברוקליין י"ז'

נעילת השם יתברך

הסכמות
הగאנטים
הצדיקים
הקדושים
אשר בארץ חמה
למחדרות הקודמות

הסכימות גאוני מזוקרי ארץ למהדרות הקודמות

מהור"ר נפתלי הכהן אב"ד ור"מ דק"ק ורונקנבורט זמיין

באשר שהאלוף המפורסם התורני כבוד שמו מהור"ר צבי הירוש בן הרב הגאון המפורסם מהור"ר אהרן שמואל ז"ל קאיידנוור טרחה ואסף וליקת ספר הנחמוד הנקיא קב ה ישיר והביאו לבית הרופים, ובקש מאתי לגוזר אוامر ויקם שלא ישיג איש אוثر את גבו לו כעני המהפר בחרורה וכו' בגין נתתי לו רשות והרמא לאחדפים הספר הנ"ל, בגין גוזרני בנזירות נח"ש שעומם אדם מישראל אינו רשאי לחדפים ספר הנ"ל כרמזו וכיצלמו חן על ידי עצמו והן ע"י אחרים בדפוס ישראל או אומות העולם כל ימי העולם בלתי רשות המחבר הנ"ל, ולהשומע יונעם ותבא עליו ברכת טוב.

*** נפתלי סככן***

החוונה פה ק"ק ורונקנבורט זמיין ע"א ואגפיה

יום א ג אלול תס"ה לפ"ק

* הוא הגאון הגדול רבי נפתלי כ"ץ בעל "סמכת חכמים" זצוק"ל.

הסכימת הרב המאור הגדול

מהור"ר שמואל כ"ץ אב"ד מדינת דרמשטאט

וירוכץ תחת משאו בכית המזרש הגדול זקלוי זק"ק ורונקנבורט זמיין ע"א הנה ראיינו אליהם עולם לפניו ה"ה הגאון מופת הדור אב"ד ור"מ דקחולתינו י"ז אשר נ"ז רשות והסכמה להאלוף הרבני מהור"ר צבי הירוש בן הגאון המפורסם מהור"ר אהרן שמואל ציל"ה קאיידנוור להביא לבית הדפוס ספר הנקרוא קב ה ישיר מעט הנסיבות ורב האיכות כי אלהים עשה שיראו מלפניו וזה כלה אדם. מצורף לה נור ואמר בגין עירין פתוגמין בחום ונוח"ש דלית לה אסותה שלא להשיג נבול אשר נבל המחבר. בגין מי יראה יציאות הצדק הגאון הלהו ולא יציא אחריו, בגין אני מסכים לרבותי הרוב הגאון הנ"ל ומובטח אני שבלי רים איש את ידו למעול מעל, בדבר אשר לא (מעל) [עמל], ואשר זילל באחורה, כבר מילתה אמרה, שעובר על חרם של הגאון הנ"ל, ומאן דחייב לאזהרותינו יחולו ברכות על ראשיו בכרכבה נפשינו.

דצוי סכנון סמואל כוכן שלטין

היושב כאהל בית המזרש נק"ק ורונקנבורט זמיין

ורובץ תחת משאו דיושיבי מדינת דרמשטאט

חותם יום שני אמר בו בעמירות כי טוב, ה אלול שנת תס"ה לפ"ק.

הסכמאות הגאונו הגדול החכם **כמושחד"ר שלמה אויליאון**

אב"ד ו/or"מ דק"ק ספדים באמשטרדם יע"א

באו ונחיק טוביה להרוב המופלא המנוח כמושחד"ר צבי הירש בן הנאון המפורסם מושחד"ר שמואל קאידנוור אשר פעל ועשה וחיבר ספר קב היישר מנופה ב"ג נפה, דבר השווה לכל נשף היפה, בדרך ש אדם רוצהليل' מוליכין אותו באמות ובתמים, בדברים ישרים ונעים, ורבים מעמי הארץ מתיעדי"ם DIDUAH גמורה, בעפה ברורה, לשמר ולעשות ככל הכתוב בתורה, ולהיות שאין זכרון הראשונים אש"נ דפסו כי לא נמצא רך אחד בעיר ושנים במשפחה, ואין רוח הבריות מהם נוחה, נרב לבו של האלוף הנעלה כהר"ר שלמה כ"ז פרופט המתעספ בקדושים שמים לודפים פעם שניית מבורך ומלוון ומוקק שבתמים, בגין אמרות נגורתי לנגור גנוריה שלא ירים איש את ידו להשיג גבולי תוך עשרה שנים מיום גמר המלאכה, והעומע לדברי תבא עליו ברכת טוב.

כה ذרכי החותם פה אמשטרוזם

יום הששי כ' לחדר כסלו שנה כי אתן אהכם לשם ולתלה לפ"ק.

העומק על התורה ועל העברות גור אמרוני עם סגוללה ל"ק ספרדים כי עלייו

לומ' לעיל שלמה כמוסל"ר יעקב מהליון זלכה

הסכמאות הגאונו הגדול המפורסם **כמושחד"ר אברהם נר"ו**

אב"ד ו/or"מ דק"ק אשכנזים באמשטרדם יע"א

ראיתי נורל תועלה לאנשים ונשים אוצר מלא יראה מעורר לבבות לעברות הנורא יתברך, בחיבור אשר אין ותיקן האלוף המנוח בכבוד מושחד"ר צבי הירש בהنان המפורסם בכבוד מושחד"ר שמואל קאידנוור צילל'ה בספר קב היישר הנרפם בשנתה ס"ה, ולא נמצא מהם כי אם אחד בעיר מעתם דמעתי כמעט אשר נשכח שם, והוא יגע וחקר ופועל, ניחא לאותו צדיק בקבורו שבריו לזכות הרבים יתפשט ויתעללה בקרב הארץ, להיות זכרכנו וזהן נמרץ. נדרשתי מהאלוף הר"ר שלמה כהן פרופט לדפים קב היישר זהה בדפוס ואה ומשובח בתכליות היזופי בתורתא עדיפי מקמיהה, בגין ראיו להחות שכר טוב בעמלו כי הוא מן המובה רבים ייחס, וכל וחומר שלא יבוזו ורים יניעו ויפסיד כהנ"א. הנה ממס'ם לדפים הספה, וגוזני עד מקום שיש גנורתי מגעת שלא ידפס אDEM שניות ספר קב היישר עד כלות עשרה שנים מגמר הדפוס בלתי רצון הש"ך הנ"ל, והישומע לדברי, אל הטוב גמור עד לטוב כל החיים, ויכלה שנתו בטוב ובנעימים.

אנ' המדבר לגדיל התורה ולהאדירה ה בטלוי גפ"א לא"ה.

כך ענין לצלמת בכ"כ כמנוח כמוסל"ר יודל זלכה

חוונה פה ק"ק אמשטרוזם קהל אשכנזים יע"א

הסבירת הגן או הגדול המפוארסב החסיד כמההור"ר ייחיאל מיכל נר"ו

אב"ד ור"מ דק"ק ברלין וכ"ק פרנקלינפורט דאזר והמדיניות י"ז
 ספר קב היישר הנדפס זה שנים רבות והוא מוסר להנחייג
 ולישראל למען ילך האדם בדרך טובים ובדרך תמים,
 לאחבה וליראה את ה' כל הימים, דרך היישר מסילה
 לאלהינו ולא יפנה דרך כרמים, בודק בוגר היפה לבדיקה
 וחדרי בטן חופש, והוא שווה לכל נפש, מודד בק"ב
 וקובאים, לנ góל וקטן ואיש הביניים, מדבר בלשון הקודש,
 ושלח את ביאורו שליח הרגל בלשון הרגיל וריש, ורונה
 הנעלה ה"ה כהר"ר ישראל י"ז מייענסין המדיניט
 ספרים רבים ונכבדים לזכות הרבים ביקש מאתי
 להסכים בהדפסתו ספר זהה ובמלאתו אשר הוא
 עושה, ולכאר בלי ירים איש את ידו להדפיסו שנית ווועך
 משך עשרה שנים מיום כלות הדפוס, ובן דעתו מסכנת
 בגורת נח"ש כאשר שאל, ירכו כמותו מדפיסי ספריים
 בישראל.

כה דברי היוב מוצאי שבת קודש בעיר"ח שניט
 לזרו ולפרט והיה לאות וגוי ולטוטפת בין עינייך לפ"ק
נאם ייחיאל מיכל בלא"א מ"ז ה"ה כמההור"ר יהודה ליב
צלהה"ה

חוונה פה ק"ק ברלין ועל צבא ק"ק פרנקלינפורט דאזר והמדיניות י"ז

הסבירת הרבה המאור הגדול כמו הר"ר יצחק נר"ז

אב"ד ור"מ רק"ק דעתו י"ז

ישר אשב לאיש כפועל צדק מלאה ארץ דעה ובינה, זכה וויכה הרובים בהודפתה מהר"מ אלשיך על נבאים אחרים וכחובים ושאר ספרים כהנה וכנהנה ה"ה בעל המרפדים האלף כהה"ר ישראלי בר אברהם מק"ק ענסנין עושה מלאת השמים באמונה, עתה העיר ה' את רוחו להביא שנית אל בית הרופים ספר קב היישר שחיבר התורני הרבעניכו והר"צ צבי הורש בן הגאון המפורסם כמההור"ר אהרן שמואל קאידנור זצ"ל, בהיות שאף אחד בעיד ושווים במשפחה לא המצאה, אמרתי לו ינוח ברכות על ראשך אתה איש תמים, נמצא בכל פעמים, זה שניים וימים, אף עתה כונתק רציה לאביך שבשמי, רוא יון לך חיים, אך בראותי הסכמה הגאון הנadol כמההור"ר נפתלי כ"ז זצ"ל אב"ד ור"מ רק"ק פטנקפורט דמיין, ואחריו מ"ז החכם השלם הגאון הנadol כמההור"ר שמואל כ"ז יאטזין זצ"ל אב"ד ור"מ בבביה המדרש דק"ק פרנקפורט דמיין שנייהם בסגנון אחד עולם, בזורה של א יודפס ספר קב היישר כל ימי עולם, דעתם הרחבה מני ים ולבט הפתוחה כהכל ואולם, מאיי נעלם, דחויתו משוחחים בשעה חרוא על מה עשלו בכה הגאנונים הנוגרים להיות חותם תורה בלימודית עודה צורום, מאירום עני עברום, זקנים ונעים, נשין ובתולות ובחרום, על לוח לבם קשורם, עתה יהיו מנהיים ח"ז בגנוויס נסתורים, לדור דרים, בלתי ספק שהיא כוונת הגאנונים לגור בנוראים ואירועים, כדי שימכר המחבר הספרים, וכחומר מיום שנדרפסו הראשונים, הוא שנות עשרים, כבר הלו ונתקבלו DID הכל משתחשים בהם ולא היו נשארים, ואל יאמר האומר וכוונת הגאנונים היה אף אחד זה לא יבא אווז להדרפים ספר קב היישר שניית, אם לא שיתרצה להמחבר בריצוי כסף, הם ככלא להזכיר כי אין זה ק"ז היישר, בעל המחבר גוף לא ניחא ליה דאיתהני בהאו עלמא כמו שכח בחק' מה להקל שני ז"ל: וחברתי זה הספר לא להחפкар וכו' וקורודום להתגרדלו בו וכו' עכ"ל. מצורף לה ראייתי הגאון הנドル ה"ה כמההור"ר יהיאל מיכל נר"ז אב"ד ק"ק ברלין ונתן רשות להדרפים ספר קבר היישר הנ"ל, בגין גם אני נתחייב יידי עם הר"ר ישראלי הנ"ל, עמו במלאתו להביאו להביאו ספר קב היישר אל הרופים. גם מסכים אנ' לאוון אזהרות וחרכמות אשר נוארים מפני הגאון הנ"ל על משך עשר שנים. מאן דישמע לדברינו יהול עליו כל הברכות אמן.

כה דברי היוב יוב כ"ז שבט לסדר ולפרט לא תגע בו יד לפ"כ

נאום יוסף יצחק ב מההור"ר גרשון זע"ל חוונה פה ק"ק דעתויא ואגפיה

הסכםת הרב הגאון הגדול מוהר"ר יוסף אנ"ד דק"ק פרנקפורט דאדר יע"א

הנה הנעה כהר"ר איצק מדפים מפה ק"ק פרנקפורט דאדר יע"א עוסק במלאת שמיים בהדפסת ספרי קודש, וכעת העיר ה' את רוחו להדפים ספר הנחمر קב הישר כמו שנדפס בק"ק פרנקפורט דמיין שנה תס"ט אשר חיבר חבר מוהר"ר צבי הירוש בן רביינו הנadol הגאון מהרש"ק ז"ל בעל "ברכת הזבח", וספר הלו אין בנמצא כי אם אחד בעיר בו'ומי שיש לו גנוו אותו בחדרי משכיותו ואין חכמים מודים למי שגנוו ספר רפואת הנפש, מרפא לנשמה וגוף, שככל דבריו נאמרים בהשכל ומומר, בגין אמרתו לפعلא נבא יישר כחו להדפים כצלאו וכתבניתו שבפרנקפורט דמיין, גנוו בלשון הקודש ולמטרה בלשון אשכנז לקיים באאר היטב, ישmachו הקונים בו, שוה לכל נפש לתלמידי חכמים וע"ה ונשים, כולם ישבעו לטוב.

והנני גור בנדוי ושמטה למי שישיג גבולי מיום כלות הדפוס עד משך שש שנים, ואמנם בתנאי שיתחיל להדפים בראש חדש ניסן הבא עלינו לטובה קמ"ו ויגמר הדפסתו תוך שנתו ניומם ההתחלה. ולהשומעים יונעם ותבווא עליהם ברכת טוב.

JOB א ט"ב בטבת, אתה תקר"ב תרחב ציוו לפ"ק

נחות כליער יוסף* חוויכ פס ק"ק פליקפלווע דהילר יע"ה

בעל המחבר ספר פורת יוסף וגוי

(*) הוא הנadol רבוי יוסף תאומים בעל "פרי-מנדים" זוק"ל

נעילת השם יתברך

ניעור ספר

קב היישר

השלם

אין אידиш

ערשינען ניע אוייסגאבע פון ספר "קב היישר השלם" און אידיש

די וועלט פון ספרים אוין די איצטיגע טאג באשינט געוואראן מיט דער ערשיינונג אין דורך פון דעם הייליגן ספר "קב היישר", וואם אוין ארייסגעגען געווארן אין א הערליךער ניע אוייסגאבע, אוין אידייש איבערזעונג.

ראכט זיך, או מ'ดารף נישט פארשטעלן דעם ספר "קב היישר", ווער דער מחבר אוין וואם דאס הייליגע ספר שטעהלט מיט זיך פאָר. אַבער דאָך אוּ כְּדִי צו פֿאָרְצִיכְבָּעָן אֵין קָרוּצָע שְׁטוּרִיכָן דעם באָדייט פון דעם ספר פֿאָר יְהֻדָּה אֶיד הַיְּד וְחַדְּרָה לְדָבָר הּוּא.

דער מחבר פון ספר "קב היישר" אוּ הנְּגָהָק רְבִי צְבִי הַיִּשְׂרָאֵל קָאַיְדָנוּוּר וְצֹוקָל, וועלכער אוּ גְּעוּוֹן דער רב פון דער שטאט פראנקפורט דמיין, מיט פִּיר הַוְנְדָרֶט יָאָר צּוּרִיק.

וועגן די גְּדוּסְקִיִּיט פּוֹנָעָט מַחְבָּר

אוּ כְּדִי אַרְאָפְּצָוּרְגָּעָן עֲטַלְיָכָע אַוִּיסְטוּגָן פָּוּן גָּאוּנִי
וְצְדִיקִי יִשְׂרָאֵל וועגן דעם הייליגן ספר קב היישר

דער הייליגער "נוּעֵם אַלְמָלֵךְ" ז"ע, - ר' אלימלך פון לייזענסק האט שטעהניך געלערנט אין דעם הייליקן ספר "קב היישר". הונדרט אוּ צוּוִי מאָל האט ער געלערנט דעם "קב היישר" - לויט דעם נאנגען אוּ קאָפִיטְלָעָן פון ספר (אוּ אלְמָלֵךְ, אוּ ק"ה).

דער "שר שלום" פון בעלאאָ, ערשטער בעלווער רב ז"ע, האט עדות געזאגט אוּיף זיך, אוּ זיין יראת שםים האט ער געשעפט פון די הייליקע ווערטער פון דעם ספר "קב היישר" אוּן אַים געלערנט הונדרט אוּ צוּוִי מאָל לויט דעם נאמען אוּ קאָפִיטְלָעָן פונעם ספר.

דער "פרוי-מנדרום" זי"ע, שרייבט: "קב היישר", אַ לעבענש-וועכטינק ספר, וואם הילט די נשמה אוון גוף. אלע זייןעו ווערטער זענען דורךגעטראקט אוון מומר. עם העלפטס סי דעם תלמיד חכם אוון סי דען דורךשנטילען איד אוון פרוייען".

דער חד"א, - דער מאנט דעם "קב היישר" זיינער אַ סך מיאָל אוון זייןעו ספרים אוון ער האט זיך שטענדיק געפונגען אויף זיין טיש. ער זאנט אויך אַים: אַ ספר וואם אַיז מעורר צו יראת שמים.

דער קאונייצער מגיד האט באווארעט דעם ספר אוון זיך אויסגעדריקט אויפן "קב היישר": "או מען לערנט אַ שטייכל זוהר וואם געפינט זיך אוין "קב היישר", אַיז דאמ מער מסוגל מעורר צו זיין דעם מענטשן צו יראת שמיים, ווי ווען ער וואלט געווונ געלערנט דאמ זעלכע שטייכל אוין זוהר אלײַן (מאיר עני חכמים תנינא, אמר).

דער "חתם-סופר" זי"ע, באטאנט אוין זיין צוואה: "די טעכטער זאלן לערנען אין די ערלעכע ספרים אויף אידיש, וואם זענען באירט אַויף די אגדות חז"ל. זיין גרויסער תלמיד דער "לב העברי", זאנט, אַז דאמ אַיז טאָקע געווונ דרי כוונה פונעם "חרם-סופר".

דער משערנאביבער מגיד זי"ע, אוון זיין אײַיניקל ר' יצחק מסקוורא האבן זיינער זיינר משבח געווונ דעם "קב היישר" אוון באפויין צו לערנין אין אַים.

דער ספר קב היישר אַיז צום ערשותן מאָל געדראוקט געווואָרן אין שנְצָה, אוון אַיז זינט דֿאַן אַיבערגעדרוקט געווואָרן העכער זיבצעיג מאָיל! דער ספר אַיז געווונ אַנגענוּמָען אין אלע תפוצות ישראל. ערליך אַיז פְּלִעְגָּן זיך פְּרִין צו האַלְטָן דעם ספר "קב היישר" אוון זיינר טלהַת-בייטַלְ, כדֵי זיך זאלן קענען קוֹקָן דערין שטענדיג. אין געווויסער ערטרער פְּלִעְגָּן רבנים פָּאַרְלָעְרָנָעָן אַ שיינער אוון דעם ספר "קב היישר" יעדן טאג צויזען מנהה אוון מעריב.

מייט זיין היילגע שפראָך דערווארימט דער מחבר די אידישע
הערצעער, הוכו רצוף אהבה פאָרֶן באַשעפער און פֿאָר יעדן איד בכל
מקום שהוא. ער וווײַזט אָן אויף די חשבות פֿון מקִים זיין יעדן צ'זה
בְּאַזונְדער, אָפְּלוֹ די גָּאָר גְּרִינְגָּעָן מְצֻוֹת וּוּאָס מענטשָׁן טְרָעָטָן אוּווּי זַיִן,
אוּן אָלֶאָ שְׂרִיבְּט עַר מֵיט אָ פֿאָרְשְׁטָעְנְדְּלְכָּעָן שפְּרָאָך, אָן אָפְּלוֹ אָ קְנִיבָּן
אָל קְעַנְעָן פֿאָרְשְׁטִיִּין.

דער ספר "קב היישר" אַיז גַּעֲדרָקְט גַּעֲוָאָרָן אַין לשון הקודש נאָך
בְּחַיּוֹ פֿון דָּעַם מַחְבָּר, אָן אַין יָאָר תְּמָ"ה אַיז עַם גַּעֲדרָקְט גַּעֲוָאָרָן אַין
דער שְׁטָמָט פֿרָאַנְקְפּוֹרֶט. דער גָּאָר אַיז דָּאָס ספר אַיבְּעַדְרָקְט גַּעֲוָאָרָן
מֵיט אָ נִיעָ אַיבְּעַרְזָעְצָוָנָג אַין דער אַידִישָׁעָר שפְּרָאָך. דער
דָּעַמְּאַלְמְדָגָעָר אַוְיסְלִיגָּפֿון אַידִיש אַיז אָבָּעָר גָּאנְצָן אַנְדָּעָרָשׁ וּוּ דער
הַיְנְטָנְגָּעָר אַוְיסְלִיגָּפֿון די אַידִיש שפְּרָאָך אַין די קְרִיזָן פֿון חַרְדִּישׁ עַשְׂרָן
אָדָּן, וּוּאוּ מַעַן רָעַדְתָּ אַידִיש טָאג טָעַגְלָך. אָזָּק אַיז יָעַנְעָ אַיבְּעַרְזָעְצָוָנָג
פֿון ספר "קב היישר" גַּעֲוָעָן גַּרְיוֹזִיג אַין פֿאָרְשְׁידָעָן עַרְטָעָר.

דער בָּעָרָעָרָהָט האָט זִיך צְחַזְמָעָנְגָּעְלִיבָּן אָ חַשּׁוּבָּעָר וּוּעָד צַו
אַיבְּעַרְזָבִיטָן דָּעַם אַידִישָׁן פִּירֶושׁ פֿון דָּעַם ספר "קב היישר", אָן עַם
אַרְוִיסְצָוָגָבָן אַין אָ פֿאָרְגְּרָעָסְעָרָטָע אָן פֿאָרְבָּעָסְעָרָטָע אַוְיפְּלָאָגָעָן. דער
אַוְיסְלִיגָּפֿון די אַידִישָׁע אַיבְּעַרְזָעְצָוָנָג אַיז פֿאָרְאָכָטָן גַּעֲוָעָרָן וּוּ זַיִיט
מַעַגְלָךְ, כְּדִי עַם זַיִן לִיכְתָּ פֿאָר יָעָדָן אַרְיִינְצְּקוֹקָן אַין דָּעַם ספר אָנוּ
עַם צַו לְעַנְעָן אַוְיפָּ אָ קְבִּיעָתָדִינָן אָוָפָן.

אָזָּק האָט מַעַן מְפֻעָּה גַּעֲוָעָן די הַונְּדָעָרָטָרָרָה רָאָשִׁי תְּבוּתָה וּוּאָס
עַנְעָן גַּעֲדרָקְט גַּעֲוָאָרָן אַין עַרְשָׁטָן דָּרָק פֿון דָּעַם ספר אַין אַידִישׁ. אָנוּ
צְוָנְגָּלִיגָּט נָאָר צְעַנְדְּלִיגָּרָרָמָהָתָן, וּוּ קְעַפְלָעָד אַוְיפָּ דִּי עַנְנִים אַנְגָּמִיטָן
די פְּרָקִים, צְעַטְיִילָט די פֿאָרְאָגְרָאָפָן, אָנוּ נָאָר הַידָּוִרִים פֿאָר די נִיעָ
מַהְדוֹרָא.

אויך זענען צונגענבען געווארן וויכטיגע העורות און הוספה בינו
סוף פון א סאך פרקים, ווי אויך סייפור מעשיות און אנדערע ידיעות,
וואס האבן א שטארקן שייכות מיט די עניינים וועלכע ווערין
באָהאנדעַלט אין דעם ספר. אויך דאָרט וואו דער מהבר האָט דערמאָנָה
אָ סייפור בקייזר, האבן די אַצטיגע אַרויסגעבער פון דעם ספר
אָפֿגֿעֶדְרוֹקָט בְּיָמָּי סֻפָּה פָּוּן דעם פרק דעם סייפור המעשה באָרִיכָה, כד'
דאָס ספר זאָל זיַּן אָ דבר הַשְּׁלָם אָן דער לֵיַעֲנָר זאָל האָבן דענו
פולְסְטָן נוצָן דערפָּן.

דער היילגער ספר "קב היישר" איז באָזונְדערם וויכטיג איז אונזעוי
היינטיגן דור יתומ, ווי די היילגע צדיקים זיַּע פון די פריערדיגע דורך
זענען שווין ליידער אַוּוּקְגַּעַנְמָעַן געווארן לְגַנְיוּ מְרוּמִים, אָן עַם פָּעָלָן
מוֹכְּחִים בשער מיט דברי מוסר וההתעוררות. דאָס ספר "קב היישר" קען
מְמַלְאָ זיַּן דעם דָּאָזִינָן חָלָל, ווַיְיַלְוַעַן מֵעַן אַיז מַעַיִן אָין דעם ספר, זענו
מען ווי דער מהבר רעדט צו יעדן אַיִינָעַם אויך אָין די אַצטיגע דורך,
גְּלִיךְ ווי ער ווֹאָלָט גַּעַלְעַבְט אִצְטָם אָן ווֹאָלָט פָּאַרְשְׁטָאָגָעָן אָלָע נְסִינוֹן
פון די היינטיגע צַיִיטָן.

עם אַיז יְדוּעָ ווֹאָס דער מְדֻרְשׁ זָאָגַט אוּפְּז פְּסוֹק "עַת לְעֹשָׂות לְה'"
הַפְּרוּ תּוֹרְתָּךְ", אָז ווַען עַם אַיז אָ דור פְּרוֹז, מען האָלָט נִישְׁטָה די תורה,
מְאַיז נִשְׁטָה מְקִיּוּם אִירָעָמָּצָוֹת ווי גַּעַהְעָרִיג, עַם אַיז לִיְדָעָר "הַפְּרוּ
תוֹרְתָּךְ", דַּעַמְּאָלְתָם אַיז אָן "עַת לְעֹשָׂות לְה'", מְדַאָּרָף טוּעָן פָּאָר דענו
אויבערשטָן, צו שטארקן דעם קְיֻם פון דער תורה הק'.

די נִיעַ מְהֻדְּרָא פון דעם ספר "קב היישר" אַין אַידִיש, אַיז באַשְׁיַׁינְגָן
מייט די הסכמאות פון די גְּדוּלָה יִשְׂרָאֵל שְׁלִיטָם".

צְוֹוִישָׁן די הוֹיכְפּוֹנְקָטָן ווֹאָס מעַן באָגְעַנְעַט לְעַרְגַּעַנְדִּיג דעם היילְזָן
ספר "קב היישר", זענען די תיקוניים פָּאָר פָּאַרְשְׁטָאָגָעָן עַבְרוֹת, עַצּוֹוֹת
פָּאָר יְעָדָן אַיד ווַיְאָזְזָה זָקָץ פְּרִין, הַדְּרָכוֹת פָּאָר נְשָׁמָם צְדָקָות, עַצּוֹוֹת

טובות פאר שלום בית, און ער וויזיט אן ווי מען פירט זיך אויף דעם
וועג, איז מען פארזיבערט מיט שלום בית אויף אייביג. אויך זענע דא
איין דעם ספר פילע הדרכות פאר חינוך הבנים, און הדרכו. צו
פארשידענע געלעגההייטן, ווי א חתונה, א ברית, בר מצוה און איזו
ווײיטער. דער מוחבר איז במק לשונט אויך מסביר די הנחנה פון די
וועלט, פארוואס איזן מענטש איז ארים און א צווייטער איז ויז'ן;
פארוואס איזנער איז געבענטישט געווארן מיט קינדער און אן אנדרער
ニישט, אפלו אמאָל גרייסע צרייקים, האבן נישט זוכה געווען דערצו -
דאָם אַלְזֶ בְּרַעֲנֵט דער מוחבר אַרְוִיס מִתְּזִין הַיְּלָגֵע אַוְן רַיְכָע שְׁפּוֹיאָך,
בדיע עדער איזנער זאל עם ליכט פֿאַרְשְׁטִין.

די איצטיגע אויסגָאנָבָע פון ספר "קב היישר" איז איזנגעטילט לויט
פרקם, לויט דעם סדר הפרשיות פון יאָר. דאָם איז געמאָכט כדי יעדע
איזנער זאל קענען ענדיגן דאָם גאנצע ספר דורך'ן יאָר, דורך לעזען
יעדע זאָך אַ פרק.

עם איז דעריבער צו האָפן, איז אחינו בני ישראל בכל מקום שם
וועלן זיך נישט צוריקה האָלטן פון אַריינְבָּרְעָנְגָּען ברכה זו להוק ביהם, וויל
אויסער דער עצם גרייסער אויפטו פון לערנְגָּען אַין דעם הַיְּלָגֵן ספר "קב
היישר" אַלְיִין אַוְן מיט די קינדער, איז דאָך אַ גַּעַוְאַלְדִּיגָּע סְגָּלוּן צו
הַאָלְטָן דעם הַיְּלָגֵן ספר אין יעדע אַידִישׁ שְׁטוּב, אַוְן בּוּכּוֹת לִמּוֹד
הַסְּפָהָקָה זהה ווועט מען נתעורר וווערן צו דינְגָען דעם באַשְׁעָפָר כְּבִימִי
קדם, אַוְן דאָם ווועט אַוְדָאי גָּוָרָם זִין קִירְוָבָהָגָּאָולָה בְּבָ"א.

די שענסטע מהתה פאר יונגע איז אלט
עס איז יעצעט ערשיינען אין דורך דער הייליגער טו

קב היישר

השלם

איבערגעזענט אין די אידישע שפראַד

ברוב פאר זהדר

דאס הייליגע ספר "קב היישר" איז נתחבר געווארן דור
הגה"ק רבי צבי הירש קאַיידנאָווער זצוק"ל

רב פון פראנקפורט דמיין, מיט 400 יאָר צוריק

אווי איז כמישר די יאָרן איבערגעזרוקט געווארן איכער זעכיג מאָל.

צווישן זי אויר מיט אַ איזשע אַיכערעהעונג.

די אַיצטגָע אַיסָּאָבָע פֿון "קב היישר" אַזְטָהאָלָט אין זיך
צַעֲזֶדֶלְיָגָעּ מִעְלָות אָוֹן הַיְדָוִרִים, צַוְישָׁן זַיִּוִּין:

1. דאס ספר איז געדורךט אין אַ הערלְבָן פָּאַרְמָאַט, אוּס זָלְ לִיעְנָן לִיבְט
דורך יונגע אָן אלט.

2. דאס ספר איז געשרכּן געווארן לִוְיטָן היינטְגָן אַיסְלִיְּגָן פֿון אַודִיש, וְיֵי עַם
ווערט גערעדט אָוֹן גַּעַשְׂרִיכּן צַוְישָׁן חַרְדִּישָׁעּ אַידָּן אַזְטָהאָלָט צַיִּיט.

3. הַוְנְדָרְעַטָּרָעּ הַעֲרוֹתָה אָוֹן הַוּסְפּוֹת, בִּים סֻפָּףּ פֿון אַ סָּאָרְ פְּרִיקָּם פֿון דָעַם ספר,
פֿון די סְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים וְאָסְמָה אַבָּן אַ שִּׁיכָּה צַוְישָׁן וְאָסְמָה דָעַר מַחְכִּיבָּר וְעַדְתָּ
אַרְוֹם אַזְטָהאָלָט.

4. הַוְלְּבִיכּעָ סְפָּרִים אָוֹן וּבִטְנָגָעּ הַלְּבָות וְאָסְמָה אַבָּן אַ שִּׁיכָּה צַוְישָׁן
הַמוֹסְרָה וְאָסְמָה דָעַר מַחְכִּיבָּר דָעַרְמָאַנט אַזְטָהאָלָט סְפָּה"ק קַבְּ הַיְשָׁר, אָוֹן זַעַנְעָן צַוְישָׁן
געווארן לְהַשְׁלָמָת הַעֲנוּיִינִים.

5. סְפָּעַצְיָעַלְעָן הַדְּרָכָות פָּאָר עַלְמָעָן אָוֹן מַלְמָדִים וְיֵי אַזְטָהאָלָט צַוְישָׁן זַיִּינְגָּן
קִינְדְּרָעָר אָוֹן תְּלִמְדִים אַוְיפְּזָן עַרְלִיכּן וּוּגָן.

6. אַ בָּאָוְנְדָעָר אַרְטָט אַזְטָהאָלָט דָעַם ספר פָּאַרְנָעָמָט דָעַר קוֹנוֹטָרָם וְאָוֹן דָעַר מַחְכִּיבָּר
בְּאָשְׁרִיבָּט די עֲנוּיִינִים פֿון הַגְּנָזָה הַבִּית אָוֹן שְׁלָום בֵּין בֵּין אַישׁ לְאַישׁ, אָוֹן עַר
גַּאֲרָגְנִיטָּרָט אוּ דָעַר וְאָסְמָה וּוּעַט זָקְ פִּירָן לְוִיטָן זַיִּינְגָּן אַנוֹזְיָוָנָגָן, וְעַט אַיְבִּיגָן זַיִּין
גַּעַבְעַנְטִישָׁט מִוּט שְׁלָום בֵּית.

7. דאס ספר אַזְטָהאָלָט אַזְטָהאָלָט אַזְטָהאָלָט, לִוְיטָן סְדָר פֿון די פְּרִישָׁוֹת פֿון יָאָר, בְּדִי
מִזְאָלְקָעָנָן דָוְבָּלְעָנָן יְדָעָ וְאָךְ פֿון יָאָר אָן אַנְדָרָעָן פְּרָקָן, אָוֹן דָוְבָּרִין יָאָר
עַנְדִּין דָעַם גַּאנְצָן סְפָר "קב היישר".

אין דעם ספר "קב היישר" בענוגט דער מוחבר זי"ע א סאך עצחות און טגלוווען קענען ערעד צרה ל"ע, ווי אויך הונדרטער רפואות און טגלוווען פארשידענע מהחולת ל"ע, און מומרט דעם מענטשער ער זאל געדענען אין זיין טאג טעגלאַבן לעבען נישט נאָכגערטסן צו ווערן מיטמן שטואָם פון די וועלט, נאָר גײַן בריך התורה, און דאס וועט אים ביישטינן קענען אלֻעּ עקחין ומרען בישין ל"ע, און וועט אים דערלעיבטען זיין וועג. ער וועט ניצול ווערן פון גיהנום, און וועט זובה זיין צו אַחֲקְ לְעוֹלָמְ הַבָּא.

דער ספר "קב היישר" האָט במשך הונדרטער יאָרֶן מדריך און מהנד געווען טויזונטער אַדִּישׁע קינדרער אויפֿן עולַיכְן אַדִּישׁן וועג.

אַז די פֿרְיעַרְדִּינְגָּן דּוֹרוֹת פֿלְעָגָן אַלְעּ עַרְלְיבָּעּ מַלְמְדִים אַז רַאֲשִׁי יִשְׁבוֹת פֿאָרְלְעַרְגָּן דעם היילְגָן סְפָּר קְבַּה היישר פֿאָר וַיְעַרְעַת תַּלְמִידִים.

דער היילְגָן רְבִי אַלְמָלֵךְ מַלְיוֹעַנְסָק אַז דער שָׂר שְׁלֹום פָּוּן בְּעֵלֵז זי"ע האָבָן עדות געוֹאנְט אוֹיףְ וְזַד, אוֹ זַיְעַר יְרָאת שְׁמֵיָּה האָבָן זי גַּעַשְׁעַטְפָּט פָּוּן די דִּילְיָעּ וַעֲרַטְעַר פָּוּן דער ספר קְבַּה היישר אַז האָבָן אַיס גַּעַלְוָרָטָם הַוְּנָדָרָת אַז צַוְּיָּי מַאֲלָ לְוִית דעם גָּמָעָן אַז קַאְפִּימְלָן פָּנוּמָס סְפָּר.

דאס סְפָּר "קב היישר" אַז במשך די דּוֹרוֹת גַּעַטְרָאָגָן גַּעַוְיאָרָן פָּוּן עַרְלְיבָּעּ אַזְדָּן אַז זַיְעַר טַלִּית-כִּיטִּיל, בְּדִי זַיְעַר זַיְעַר קַעַנְעַן לְעַרְגָּן דְּרַעְנָן פָּאָר אַז נַאֲכַז דְּאוּעָנָן.

דער סְפָּר אַז סְפָּעַצְיָעָל אַוְסְגַּעַשְׁטָעָלָט גַּעַוְאָרָן פָּאָר מַלְמִידִים אַז טִימְשָׁעִים צַוְּיָּה קַעַנְעַן פֿאָרְלְעַרְגָּן אַז חַדְרָא אַז בְּתִי סְפָּר בְּנָנוֹת.

טעמו וראּוּ כִּי טֹב

כלענגן לְלִיְּן הַכְּלָכָה לְזַנּוּכָּה

זַיְעַט אוֹיךְ אַז מַזְכָּה אַתְּ הַרְבִּים, אַז קוֹיפְּטָט דעם סְפָּר "קב היישר" פָּאָר זַיְעַט אַז אַיְיָעַר מִשְׁפָּחָה, ווי אוֹיךְ פָּאָר אַיְיָעַר בֵּית הַמְדוֹשָׁ.

אדער פָּאָר דעם מַלְמָד פֿאָרְצּוֹלְעַרְגָּן פָּאָר די קַינְדָּעָר.

אַיְיָעַר טַאְפָּע אַז מַזְכָּה וּוּלְעַן אַיְיָעַר דְּאַזְקְבָּאָר זַיְעַט אַיְיָטָוּלְמָה הַעֲמִיכָּה וּוּלְיָ וּוּן זַיְעַר קִינְדָּעָר אַזְנָן קִינְדָּעָר וּוּרְעַן עַרְלְיךָ דְּרוֹךְ דַעַת סְפָּר, אַזְיָּזְדָּס אַזְכּוֹתָגְדָּול פָּאָר אַיְיָעַר טַאְפָּע בְּעַוְלָמָה הַעֲלִילָזָן, אַזְנָן דער גַּרְעַסְטָעָר עַילְיָזְמָה פָּאָר אַיְיָעַר עַלְטָעָרָן אַזְיָּזְדָּס, וּוּן אַיְרָ קִינְזִיט אַז סְעַט קְבַּה היישר פָּאָר אַיְיָעַר קִינְדָּעָר, אַזְיָּזְדָּס אַזְכּוֹתָגְדָּול שְׁעִינְזָרִים אַזְיָּזְדָּס דעם היילְגָן סְפָּר.

קוֹיפְּטָט פָּאָר אַיְיָעַר עַלְפָּאָרְדִּיְרָאָטָעָ קִינְדָּעָר די סְפָּרִים "קב היישר", ווּלְעַט עַס אוֹיךְ באַקְרְוִיְּגָעָן אַיְיָעַר עַלְפָּאָרְדִּיְרָאָטָעָ אַיְפָּז עַוְלָמָה הַעֲלִילָזָן.

אוֹיךְ אוֹרֵב אַיְרָ קִרְבָּטָ דַעַת סְעַט קְבַּה היישר פָּאָר חַתּוֹ כְּלָה זַעַנְטָ אַיְרָ גַּאֲרָאַנְטִידָטָ מִיטָּ שְׁלֹובָה בֵּית.

אויב איר ווילט זוכה זיין צו ערליךע קינדער, גוטע זיווגים,
שלום בית? אויב איר ווילט האבן פרנסה בריווח? - קויפט
דעס הייליגו ספר "קב הישר", וואס עס איז א סגולה צו
האלטן אין שטוב.

צדיקים און קדושים אין אלע דורות האבן
צונגנוזאגט איז דער וואס וונט האבן דעם ספר "קב
הישר" אין זיין הויז, וונט אים קיינמאָל נישט
פעלן קיין גענות און פרנסה.

דעס ניי איבערגעדרוקטן ספר "קב הישר"
קעו מען באַקומוּן אין אלע ספרים געשעפֿטן,
ווײַ אויך האָלְסְעִיל בֵּי : טעלעפאָן :

(718) 0576-437

אין ארץ ישראל: 02-2-5-827142

חברת
"הוֹצָאת שְׁבָט מֹסֶר"

דאש הייליגע ספר "קב הישר" איז געדראקט געווארן
 עטלאכע מאל, ביים לעבן פון מחבר, הגאון הצדיק חקdos
רבינו צבי הירש ב"ר אהרן שמואל קאידנובר
 זי"ע, פון פראנקפורט, און דערנאך איז עס
 איבערגעדרוקט געווארן נאענט צו זעכץיך מאל אין
 פארשידענע זמנים אין א סך לענדער.

רשימת הדפוסים של ספרה"ק "קב היעור"

מאמרי מוסר בק"ב פרקים

משנת תש"ה עד שנת תרנו"ח:

בלשון הקודש, באידיש ובלאטיניו.

- .1. פראנקפורט אמיין תש"ה (רי"ב דפים).
- .2. אמר"ד תפ"ב (קס"ח דפים).
- .3. קושטא תצי"ב (צ"ח דפים).
- .4. וויניציאה תק"ג (צ"ח דפים).
- .5. וויניציאה תקל"ב (קי"ב דפים).
- .6. לבוב רנקנ"א (קל"יו דפים).
- .7. זולקוא תקס"ה (קל"יו דפים).
- .8. סדיילקוב תקפ"יה (קל"יו דפים).
- .9. חמוי"ד (קל"יו דפים).
- .10. ליורנו תר"ג (קל"יו דפים).
- .11. לבוב תרי"א (ס"ז דפים).
- .12. לבוב תרי"ח (ס"ז דפים).
- .13. לבוב תרכ"ג (ק"כ דפים).
- .14. וילנה תרכ"ד (ק"כ דפים).
- .15. לבוב תרל"א (ק"כ דפים).
- .16. ורשה תרל"ט (ק"כ דפים).
- .17. לובלין תרנ"ח (ק"כ דפים).
- .18. פראנקפורט אמיין תש"ט (ק"כ דפים).

- .19 פראנקפורט אמיין תי"ע (צ' דפים).
- .20 יסנץ תפ"ה (צ' דפים).
- .21 זולקוא טקטיו (צ' דפים).
- .22 חמ"ד תקל"ג (ק"ח דפים).
- .23 פראנקפורט אמיין תקמ"ו (ק"ח דפים).
- .24 פראנקפורט אמיין תקנ"ט (ק"ח דפים).
- .25 זולצבך תקנ"ה (ק"ח דפים).
- .26 זולצבך תקנ"ט (קכ"ד דפים).
- .27 זולצבך תקס"ה (קכ"ד דפים). עם תרגום יידיש אשכנז ע"י ה"ר משה ב"ר נתן נתע.
- .28 סדיילקוב תפפ"א (קכ"ד דפים).
- .29 זיטומיר טר"ך (קכ"ד דפים).
- .30 לבוב טרכ"ג (קכ"ד דפים).
- .31 וילנה טרכ"ה (קכ"ד דפים).
- .32 ורשה טרכ"ו (קכ"ד דפים).
- .33 לובלין טרל"ו.
- .34 לובלין טרנ"ח.

ובתרגום אידיש בלבד:

- .1 זולצבך תפ"ד (צ"ח דפים).
- .2 פיורדא תצ"ח (פ"ח דפים).
- .3 פיורדא תק"ג (פ"ח דפים).
- .4 חמוי"ד.
- .5 חמ"ד תקל"ג.
- .6 חמ"ד תקנ"ג.
- .7 לאשצוב תקע"ז.

ובתרגום לאדינו (ע"י ה"ר ניסים הכהן):

- .1 קושטא תפפ"ג.
- .2 קושטא תפ"ח.
- .3 קושטא טרכ"ג.

דער ספר קב הישר איז געמיילט לוויט
פרקים, לויטן סדר הפרשיות פון יאר,
כדי צו קענען ענדיגן דעם ספר יעדען
יאר, דורך לערנען יעדע וואך צוויי
פרקים.

ערליךע אידן פלעגן האלטן דעם ספר
"קב הישר" אין זיינער טלית-בייטל,
און אזיי קען מען לייכט משלים זיין
באלאד נאכן דאוועגען יעדן טאג לויטן
סדר פון יענע פרשה.

לוח לפי סדר הפרשיות של כל השנה

פרק נג-נד	27. תזריע
פרק מזורע	28. מזורע
פרק נה-ע	29. אחרי
פרק נז-נח	30. קדושים
פרק נט-ס	פרק יצא-סב
פרק אמור	31. אמר
פרק בחר	32. בחר
פרק בחוקותי	33. בחוקותי
פרק יטה-סו	פרק יטה-סו
סדר במדבר	
פרק יז-סח	34. במדבר
פרק יז-ע	35. נשא
פרק יז-עב	36. בהעלותך
פרק יג-עד	37. שלח
פרק יעה-ע	38. קרת
פרק יעז-עה	39. חותמת
פרק יט-פ	40. בלק
פרק ייא-פב	41. פנחים
פרק ייג	42. מטות
פרק יפ	43. מסעי
סדר דברים	
פרק יפה-פו	44. דברים
פרק יז-פח	45. ואתחנן
פרק יט-צ	46. עקב
פרק צא-ცב	47. ראה
פרק צג-צד	48. שופטים
פרק צה-צו	49. תצא
פרק צז-צח	50. תבא
פרק צט	51. נצבים
פרק יין	52. וילך
פרק ינא	53. האזינו
פרק קב	54. ברכה

סדר בראשית	
פרק א-ב	1. בראשית
פרק ג-ד	2. נח
פרק ה-ו	3. לך- לך
פרק ז-ח	4. וירא
פרק ט-י	5. חי-שרה
פרק יא-יב	6. תולדות
פרק יג-יד	7. ויצא
פרק טו-טו	8. וישלח
פרק יז-יח	9. וישב
פרק יט-כ	10. מקץ
פרק כא-כב	11. ויגש
פרק כג-כד	12. ויחי
סדר שמות	
פרק כה-כו	13. שמות
פרק כז-כח	14. וארא
פרק כת-ל	15. בא
פרק לא-לב	16. בשלח
פרק לג-גד	17. יתרו
פרק לה-לו	18. משפטים
פרק לו-לה	19. תרומה
פרק לט-ם	20. תצוה
פרק מא-מב	21. כי-תשא
פרק מג-מד	22. ויקהל
פרק מה-מו	23. פקודי
סדר ויקרא	
פרק מו-מח	24. ויקרא
פרק מט-נ	25. צו
פרק נא-נב	26. שmini